

Varaždinska biskupija
Preloški dekanat
Župa svetog Jurja mučenika
Sveti Juraj u Trnju

PASTORALNI PLAN I PROGRAM
ZA 2026./2027. GODINU
Godina izvora

Sveti Juraj u Trnju, 2026.

Ur. br.: 62/2026.

UVODNA RIJEČ ŽUPNIKA

Vratiti se Izvoru

Postoje razdoblja u životu čovjeka i zajednice kada nije potrebno pronaći još jedan novi put, osmisliti još jedan program ili započeti još jednu aktivnost. Potrebno je zastati i ponovno otkriti odakle smo krenuli, što nas je nosilo i iz čega još uvijek primamo život. Upravo iz toga uvjerenja nastaje pastoralna godina 2026./2027., koju Župa svetoga Jurja mučenika u Svetom Jurju u Trnju želi živjeti kao *Godinu izvora*, pod riječima psalma: „Svi su izvori moji u tebi” (Ps 87,7).

Godina izvora ne predstavlja prekid s onim što je započeto tijekom prethodnih pastoralnih godina. Osobito ne želi izbrisati iskustvo *Godine mostova*, tijekom koje je naglasak stavljen na zajedništvo, povezivanje, suodgovornost, katehezu, otvorenost i stvaranje živih krugova župne zajednice. Prethodni pastoralni plan već je jasno postavio kao temeljno usmjerenje da pastoral treba polaziti iz euharistije i kateheze, molitve i djelotvorne ljubavi te da župa ne smije postati samo organizator događaja, već živo tijelo u kojemu svaki vjernik može pronaći svoje mjesto i poslanje. Godina izvora upravo to želi produbiti. Mostovi ostaju potrebni, ali svaki most mora nekamo voditi. Zajedništvo samo po sebi nije posljednji cilj Crkve. Ono živi od dubljega zajedništva koje Bog prvi uspostavlja s čovjekom i koje svoj puni oblik nalazi u Kristu.

Zato pitanje koje će se provlačiti kroz čitavu pastoralnu godinu glasi vrlo jednostavno: *Iz čega živimo?* Župa može imati popunjen kalendar, obnovljene crkve, vijeća, kateheze, zborove, hodočašća, proštenja, bratovštine, izložbe i mnoštvo vrijednih inicijativa, a ipak se može dogoditi da njezin život postupno postane umoran jer se više hrani vlastitom aktivnošću nego susretom s Kristom. Crkva može mnogo govoriti o Bogu, a premalo zastajati pred njim. Može biti vrlo sposobna organizirati, a izgubiti sposobnost slušanja. Može se truditi sačuvati baštinu, a zaboraviti vjeru koja je tu baštinu rodila. Može djecu uspješno pripremiti za svečani sakramentalni dan, a da ih ne dovede do iskustva da imaju mjesto u zajednici i nakon što slavlje završi.

Sveto pismo neprestano vraća čovjeka toj temeljnoj žeđi. U pustinji Bog daje vodu žednom narodu (usp. Izl 17, 1–7). Psalmist čezne za Bogom poput košute koja žudi za izvor-vodom (usp. Ps 42, 2). Jeremija Boga naziva „izvorom žive vode” i upozorava na tragediju čovjeka koji napušta izvor te sebi kopa raspucane zdence koji vode ne mogu držati (usp. Jr 2, 13). Prorok Ezekiel vidi vodu koja izvire iz Hrama i kamo god poteče donosi život (usp. Ez 47, 1–12). Isus Samarijanki obećava vodu koja će u čovjeku postati izvorom za život vječni (usp. Iv 4, 14), a u Jeruzalemu poziva: „Ako je tko žedan, neka dođe k meni! Neka pije koji vjeruje u mene” (Iv 7, 37–38). Evanđelist potom objašnjava da Isus govori o Duhu kojega će primiti oni koji vjeruju u njega (usp. Iv 7, 39). Na križu iz njegova probodenoga boka izlaze krv i voda (usp. Iv 19, 34), a posljednje stranice Svetoga pisma ponovno otvaraju sliku rijeke vode života koja izvire iz prijestolja Boga i Jaganjca (usp. Otk 22, 1).

Godina izvora zato nije ponajprije godina jedne slike ili slogana. U najdubljem smislu Izvor je sam Bog koji nam se daruje po Kristu u Duhu Svetome. Sveto pismo, krštenje, euharistija, molitva, sakrament pomirenja, zajedništvo Crkve, njezina predaja, djela milosrđa i služenje nisu niz zasebnih izvora koji postoje jedni pokraj drugih. Oni su mjesta na kojima nas Crkva dovodi do jedinoga Izvora. Upravo je tu istinu papa Lav XIV. snažno istaknuo u svojim katehezama o dogmatskoj konstituciji *Dei Verbum*. U prvoj katehezi, 14. siječnja 2026., podsjetio je da Krist

čovjekov odnos s Bogom preobražava u odnos prijateljstva¹, slijedeći samu koncilsku tvrdnju da nam se Bog iz obilja svoje ljubavi obraća kao prijateljima i poziva nas u zajedništvo sa sobom (usp. DV 2). Tjedan dana poslije, 21. siječnja, tu je misao produbio riječima: „Riječ je, dakle, o poznavanju kroz odnos (relacijsko) gdje se ne prenosi samo ideje, nego dijeli povijest i poziva na međusobno zajedništvo.“² Punina takve Objave ostvaruje se u povijesnom i osobnom susretu u kojemu nam se sam Bog daruje, a taj susret ima svoje konačno lice u Isusu Kristu, posredniku i punini Objave.

U tom smislu osobitu težinu za *Godinu izvora* imaju riječi Drugoga vatikanskog sabora da je liturgija „vrhunac prema kojemu teži djelovanje Crkve i ujedno vrelo iz kojega struji sva njezina snaga” (SC 10). Liturgija nije jedan odsjek pastoralne pokraj kateheze, Caritasa i kulture. Ona otkriva dublju logiku cijelog crkvenog života: primamo da bismo mogli dati, slušamo da bismo mogli govoriti, okupljamo se da bismo mogli biti poslani. Papa Lav XIV. u prvoj katehezi posvećenoj konstituciji *Sacrosanctum Concilium*, održanoj 20. svibnja 2026., izričito je naglasio da koncilski liturgijska obnova nije bila zamišljena tek kao reforma obreda: „Sastavljajući tu konstituciju, koncilski oci htjeli su ne samo poduzeti reformu obreda, nego ujedno uvesti Crkvu u razmišljanje i produbljivanje one žive veze koja je konstituira i ujedinjuje, a to je Kristovo otajstvo.“³ Zato, nastavlja Papa, liturgija je „prostor, vrijeme i kontekst u kojem Crkva prima od Krista svoj vlastiti život.“⁴

Zbog toga ovaj Pastoralni plan nije zamišljen kao godišnji administrativni elaborat koji će u rujnu biti prihvaćen, a zatim odložen u arhiv. Trebao bi postati malo pravilo pastoralnoga i duhovnoga života naše župe. Njegova se uspješnost neće prvenstveno mjeriti brojem događaja, izrađenih plakata, fotografija na društvenim mrežama ili ispunjenih stavki u kalendaru. Na kraju godine važnije će biti pitati jesmo li postali sposobniji slušati Boga; je li nedjeljna euharistija dublje postala središte našega života; jesmo li naučili bolje živjeti od Božje riječi; jesu li naša djeca pronašla stvarno mjesto u zajednici; jesu li naši suradnici uz ono što rade za Crkvu sami rasli kao Kristovi učenici; jesu li bolesni, stariji, siromašni i osamljeni osjetili da nisu zaboravljeni; jesmo li svoju baštinu sačuvali kao živu memoriju i jesmo li ono što smo primili spremni predati dalje.

Ako se to dogodi, *Godina izvora* neće završiti posljednjom stavkom kalendara. Njezina će prava vrijednost biti upravo u tome što je pomogla župi ponovno otkriti da kršćanski život ne počinje od nas, od naših planova i sposobnosti, već od Boga koji nas je prvi pozvao, prvi ljubio i koji nas uvijek iznova poziva piti iz Izvora koji ne presuše.

¹ Usp. LAV XIV., Opća audijencija, *Dokumenti Drugog vatikanskog koncila. Dogmatska konstitucija Dei Verbum. 1. Bog se obraća ljudima kao prijateljima*, 14. siječnja 2026.

² LAV XIV., Opća audijencija, *Dokumenti Drugog vatikanskog koncila. Dogmatska konstitucija Dei Verbum. 2. Isus – objavitelj Oca*, 21. siječnja 2026.

³ LAV XIV., Opća audijencija, *Dokumenti Drugog vatikanskog koncila. III. Konstitucija Sacrosanctum Concilium. 1. Liturgija u otajstvu Crkve*, 20. svibnja 2026.

⁴ LAV XIV., Opća audijencija, *Dokumenti Drugog vatikanskog koncila. III. Konstitucija Sacrosanctum Concilium. 1. Liturgija u otajstvu Crkve*, 20. svibnja 2026.

1. TEOLOŠKO I PASTORALNO ZNAČENJE GODINE IZVORA

Godina izvora polazi od jednostavne, ali temeljne vjerske istine: život Crkve ne nastaje prvenstveno iz njezine organizacijske sposobnosti, pastoralne kreativnosti ili brojnosti aktivnosti, nego iz dara koji joj prethodi. Crkva živi od Boga koji joj se objavio u Isusu Kristu i koji je po Duhu Svetome neprestano okuplja, hrani i šalje. Zato povratak izvorima ne znači povratak u prošlost, nego ponovno usmjerenje prema onome iz čega je kršćanski život uvijek primao svoju snagu.

U tom će se smislu *Godina izvora* promatrati kroz nekoliko međusobno povezanih naglasaka. Najprije će se razjasniti zašto ne tražimo *novu vodu*, nego želimo dublje živjeti ono što je Crkvi već darovano. Zatim će se pokazati kako svi putovi kršćanskoga života vode prema jednom Izvoru – Bogu koji nam se daruje u Kristu – te kako se taj dar prima u Riječi, sakramentima, liturgiji, molitvi, zajedništvu i služenju. Konačno, *Godina izvora* bit će postavljena u kontinuitet s prethodnom *Godinom mostova*, kako bi se jasno vidjelo da ne započinjemo novi pastoralni sustav, nego produbljujemo ono što je već započelo.

1.1. Ne tražiti novu vodu

Jedna od najvažnijih odluka *Godine izvora* jest odluka da nećemo pokušavati izmišljati ono što je Crkvi već darovano. U vremenu koje neprestano traži novost postoji i pastoralna napast da se život zajednice mjeri količinom novih projekata. Pojavljuju se novi nazivi, novi programi, novi odbori, nove inicijative, a istodobno ono temeljno može ostati nepromijenjeno. *Godina izvora* želi se toj napasti svjesno oduprijeti. Ne polazi od pitanja što još možemo dodati, već što trebamo ponovno vidjeti, produbiti, pročistiti i živjeti ozbiljnije.

Krist zato nije tek tema ove pastoralne godine. On je njezino središte. Sveto pismo nije pastoralni materijal kojim ilustriramo svoje ideje, već Riječ koja nama sudi, tješi nas, obraća i šalje. Euharistija nije jedna aktivnost u župnom rasporedu, nego događaj iz kojega Crkva neprestano iznova nastaje. Krštenje nije fotografija iz obiteljskoga albuma, već temeljno rođenje kršćanina. Molitva nije uvod u sastanak, a Caritas nije humanitarna ispostava župe. Sve te stvarnosti imaju smisla zato što proizlaze iz Krista i vraćaju k njemu.

Uputa Kongregacije za kler *Pastoralno obraćenje župne zajednice u službi evangelizacijskoga poslanja Crkve* upozorava da pastoralne strukture nisu svrha same sebi. Župa je *kuća među kućama i zajednica zajednica*⁵, a njezine strukture trebaju služiti evangelizaciji, blizini i stvarnom zajedništvu. Ta je logika već preuzeta i u posebnom dokumentu KOD+, gdje je izriječno naglašeno da vrijednost živih krugova ne leži u tome da svaki krug proizvede jednak broj aktivnosti, nego u tome da stvarni ljudi prema svojim karizmama preuzmu odgovornost za određeno područje života župe.

Zbog toga će tijekom *Godine izvora* biti trenutaka kada će pastoralno najzrelija odluka biti nešto ne organizirati. Ponekad je bolje dostojanstvenije pripremiti jednu nedjeljnu misu nego joj dodati još jednu priredbu. Ponekad je važniji jedan stvaran razgovor od velikoga sastanka. Ponekad će više promijeniti pet minuta tišine nego dvadeset minuta dodatnoga govora. Ponekad će najveći

⁵ KONGREGACIJA ZA KLER, *Pastoralno obraćenje župne zajednice u službi evangelizacijskog poslanja Crkve*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2021.

pastoralni plod biti čovjek koji se nakon mnogo godina odlučio ispovjediti, dijete koje je prvi put shvatilo da oltar nije pozornica ili starija osoba kojoj je netko došao na vrata bez ikakve druge svrhe osim da bude uz nju.

1.2. Jedan Izvor, mnogo putova prema njemu

Kada govorimo o *Godini izvora*, teološki je važno sačuvati jasnoću. Kršćanstvo ne poznaje niz međusobno nepovezanih izvora spasenja. Izvor je Trojedin Bog, a njegova se punina objavljuje u Isusu Kristu. Riječ, sakramenti, predaja, molitva, život Crkve i služenje bližnjemu nisu konkurentski izvori, već različiti načini na koje nas isti Krist susreće i po Duhu uvodi u zajedništvo s Ocem.

Drugi vatikanski sabor u *Dei Verbum* kaže da Crkva sa stola Božje riječi i Kristova Tijela neprestano prima kruh života te Sveto pismo naziva čistim i trajnim izvorom duhovnoga života (usp. DV 21). Sveti papa Ivan Pavao II. u prvim riječima enciklike *Ecclesia de Eucharistia* sažima čitavu euharistijsku ekleziologiju jednostavnom tvrdnjom: *Crkva živi od euharistije*. Benedikt XVI. u *Sacramentum caritatis* pokazuje da se euharistijski život ne završava liturgijskim slavljem: ono što primamo na oltaru treba postupno poprimiti oblik našega rada, odnosa, odluka, služenja i cjelokupnoga načina života.

To znači da *Godina izvora* ne može biti uspješna ako o euharistiji govorimo više, ali je slavimo jednako rastreseno; ako više citiramo Bibliju, ali je manje slušamo; ako govorimo o zajedništvu, a među suradnicima raste nepovjerenje; ako slavimo ljubav prema siromašnima, ali nitko ne primjećuje osamljenoga čovjeka nekoliko kuća dalje. Povratak izvoru nije estetski ili intelektualni povratak *boljim vremenima*. On je poziv na obraćenje.

1.3. Od Godine mostova prema Godini izvora

Prošlogodišnji pastoralni plan prepoznao je župu kao zajednicu sedam sela – Svetoga Jurja u Trnju, Donjega Pustakovca, Palinovca, Turčišća, Donjega Hrašćana, Hodošana i Čehovca – s približno četiri tisuće vjernika i oko tisuću i sto obitelji, u prostoru koji istodobno nosi poljoprivrednu i radničku baštinu, iskustvo rada u inozemstvu, starenja stanovništva, nove oblike obiteljskoga života i prisutnost novih stanovnika. *Godina mostova* na tu je stvarnost odgovorila pokušajem povezivanja. *Godina izvora* sada treba dati unutarnju hranu onome što je povezano.

Mostovi se zato ne ruše. Oni se vraćaju pitanju odakle dolazi voda koja ispod njih teče. KOD+, LUX+, CARITAS+, HOSPITIUM+, CREATIO+ i CULTURA+ ne mijenjaju imena i ne zamjenjuju se novom pastoralnom modom. Oni trebaju sazrijevati kao mreža suodgovornosti. Neki će tijekom ove godine imati snažniju dinamiku, drugi će možda napraviti samo nekoliko važnih koraka. Njihova vrijednost nije u jednakom broju sastanaka, već u tome postoje li ljudi koji određeno područje stvarno nose i čuvaju.

Takvo shvaćanje mnogo je bliže stvarnom životu Crkve od modela u kojemu svaki krug mora dokazivati vlastito postojanje proizvodnjom događaja. Crkva nije poduzeće s odjelima koji moraju svaki kvartal isporučiti jednake rezultate. Ona je Tijelo u kojemu postoje različite službe i različiti darovi, ali isti Duh (usp. 1 Kor 12, 4–27). Upravo će u toj raznolikosti *Godina izvora* tražiti dublje zajedništvo.

2. MALO PRAVILO ŽIVOTA GODINE IZVORA

Godina izvora želi tijekom jedne pastoralne godine usvojiti nekoliko jednostavnih navika koje mogu ostati i nakon što tema godine završi. U tome nam osobito može pomoći benediktinska tradicija, ne zato da župu pretvaramo u samostan, već zato što iskustvo stoljeća monaškoga života zna nešto vrlo važno o ljudskom srcu: čovjek ne sazrijeva neprestanim mijenjanjem programa, nego vjernošću dobrim stvarima koje iz dana u dan ponavlja.

Prva riječ *Pravila* svetoga Benedikta glasi *obsculta* – slušaj. To je izvrstan početak za pastoral. Prije odluke potrebno je slušati Riječ Božju; prije procjene ljudi potrebno ih je saslušati; prije nego što govorimo u ime Crkve, potrebno je čuti što Crkva stvarno govori; prije nego što krenemo popravljati druge, potrebno je dopustiti Bogu da osvijetli nas same. Zato sastanci suradnika ne bi trebali započinjati samo dnevnim redom, već kratkom Riječju i molitvom koja nije formalni ukras. Kad god okolnosti dopuštaju, nosivi susreti *Godine izvora* trebaju sadržavati i nekoliko trenutaka tišine.

Benedikt također traži da se ništa ne pretpostavlja Djelu Božjem (RB 43, 3) i da se ništa ne pretpostavi Kristovoj ljubavi (usp. RB 4, 21; 72, 11). U župnom životu to znači da raspored postoji kako bi služio susretu s Kristom, a ne da Krist postane opravdanje rasporeda. Nedjeljna euharistija zato ostaje prvi pastoralni program župe. Nijedan događaj ne može nadomjestiti zajednicu koja se u Dan Gospodnji okuplja slušati Riječ, prinositi zahvalu, lomiti Kruh i biti poslana u svijet. Zato će se kvaliteta pastoralna očitovati i u naizgled malim stvarima: pripravi čitanja, služenju ministranata, izboru pjesama, ljepoti prostora, propovijedi, tišini, dostojanstvu procesija i načinu na koji se čovjeka dočeka na crkvenim vratima.

Benediktinska stabilnost uči nas i da ne moramo neprestano tražiti nešto drugo. Svetost se vrlo često rađa iz vjernosti običnome. Zbor koji sedamdeset godina dolazi na probe i nedjeljne mise upravo zato ima što slaviti. Zvonar koji desetljećima zvoni možda nikada neće biti na naslovnoj fotografiji, ali njegova služba govori o vjernosti. Žena koja svakoga dana moli, roditelji koji nedjeljom dovode dijete na misu, vjeroučitelj koji strpljivo ponovno objašnjava isto pitanje, čovjek koji godinama uređuje kapelu ili pohodi bolesnika – svi oni pokazuju da se Crkva često gradi iz onoga što nije spektakularno.

Istodobno, *Godina izvora* želi njegovati mjeru. Nije svaka dobra ideja poziv da se odmah pretvori u program. Nije svaki problem potrebno riješiti novim odborom. Nije svaki mjesec dužan imati veliki događaj. Pastoralna mudrost znači razlikovati korisno od potrebnoga, lijepo od bitnoga i moguće od održivoga. Sveti Benedikt upravo zato u svojim odredbama neprestano vodi računa o slabima, bolesnima, starima, djeci i stvarnim mogućnostima zajednice. Takva mjera nije znak nedostatka ambicije. Ona je znak poštovanja prema ljudima koji već imaju obitelji, poslove, brige i ograničeno vrijeme.

Iz toga proizlazi i posljednje načelo ovoga maloga pravila: ono što primimo treba postati darom. Iz euharistije se izlazi prema čovjeku. Iz molitve prema služenju. Iz baštine prema predaji. Iz kateheze prema odgovornosti. Iz jubileja prema budućnosti. *Godina izvora* zato neće biti okrenuta samo prema unutra. Izvor koji ne teče pretvara se u baru. Ono što nam Bog daje postaje doista plodno tek kada preko nas dopiše do drugoga.

3. ZNAK GODINE IZVORA

Znak *Godine izvora* nastao je iz vrlo konkretnoga mjesta i predmeta u našoj župnoj crkvi: stare škropionice smještene uz pokrajnji ulaz, neposredno u blizini stare krstionice. Ona danas više nema istu praktičnu ulogu kao nekada i lako je pokraj nje proći ne obraćajući pozornost. Upravo je to njezino mjesto učinilo osobito prikladnim simbolom cijele pastoralne godine. Izvor nije trebalo donijeti izdaleka niti izmisliti potpuno novi znak. Bio je pred nama, gotovo nevidljiv, na mjestu preko kojega su generacije vjernika ulazile u crkvu.

To je snažna slika onoga što se može dogoditi i s temeljnim stvarnostima vjere. Sveto pismo možda stoji u našoj kući, ali ga ne otvaramo. Oltar je svake nedjelje pred nama, ali se možemo naviknuti na njegovo otajstvo. Krstionica je u crkvi, ali vlastito krštenje rijetko povezujemo s načinom na koji živimo. Znak križa činimo od djetinjstva i upravo zato ga ponekad činimo bez misli. Ispovijed, svetohranište, blagoslovljena voda, nedjelja i molitva nisu nestali. Možda su nam samo postali toliko bliski da ih više ne gledamo. *Godina izvora* želi ponovno probuditi sposobnost čuđenja pred onim što je stalno bilo tu.

Stilizirano ljudsko lice u znaku ne treba tumačiti kao portret određene osobe. Ono predstavlja čovjeka pred Bogom: čovjeka koji još nije sam sebi dovoljan, koji ne proizvodi vlastiti život i koji mora naučiti primati. U vremenu u kojemu se identitet često gradi kroz ono što pokazujemo drugima, lice *Godine izvora* podsjeća na dublju istinu krštenja: prije nego što nešto postignem i prije nego što u Crkvi preuzmem bilo kakvu službu, ja sam primio ime, milost i pripadnost. Papa Lav XIV. tijekom 2026. upravo je u katehezama o *Lumen gentium* ponovno naglašavao zajedničko dostojanstvo i poslanje koje proizlazi iz krštenja te jedinstvo različitih službi unutar jednoga Tijela.

Veliki otvoreni luk iznad lica može podsjetiti na svod, crkvenu arhitekturu, zaštitu i kontinuitet. Važno je da nije zatvoren. Crkva čuva ono što je primila, ali nije tvrđava. Predaja nije zatvoren krug u kojemu se prošlost beskonačno reproducira. Prema *Dei Verbum* 8, predaja u Crkvi raste, produbljuje se i pod vodstvom Duha Svetoga prenosi ono što Crkva jest i vjeruje. Upravo je papa Lav XIV. u svojoj katehezi 28. siječnja 2026. tu dinamičnu povezanost Pisma, Predaje i živoga crkvenog zajedništva ponovno stavio u središte razmišljanja o Objavi.

Središnji oblik znaka podsjeća na posudu, krstionicu ili štit – na nešto sposobno primiti. U njegovu se središtu nalazi križni, gotovo cvjetni motiv. Križ se tako ne pojavljuje samo kao znak smrti, nego kao mjesto iz kojega izrasta život. Ivanovo Evanđelje u krvi i vodi iz Kristova boka vidi osobito snažan znak njegove potpune predaje (usp. Iv 19, 34), a crkvena ga je predaja od najranijih stoljeća povezivala sa sakramentalnim životom Crkve. Rana ne nestaje, ali upravo iz rane Bog može otvoriti izvor milosti. To je duboko kršćanski odgovor na ljudsko iskustvo patnje: spasenje ne dolazi poricanjem rane, već Kristovim ulaskom u nju.

Donje linije znaka mogu istodobno podsjetiti na vodu, put, korijen ili otvorene ruke. Te se slike ne isključuju. Ono što čovjek prima treba pustiti korijen; ono što je ukorijenjeno mora postati putom; ono što živi od Izvora mora poteći prema drugome. Znak zato ne završava u sebi. On u grafičkom obliku sažima pastoralnu dinamiku cijele godine: primiti – ukorijeniti – živjeti – predati.

Upravo zato znak *Godine izvora* neće biti agresivno unošen u svetište niti će postati dodatnom scenografijom oltara. Oltar ne treba logo da objasni gdje je Izvor. Znak će svoje prirodno mjesto

imati na naslovnici pastoralnoga plana, katehetskim materijalima, kartonu *Na izvoru*, plakatima, digitalnim sadržajima, izložbenim materijalima i drugim prikladnim mjestima. Ako se unutar crkve bude koristio fizički, njegovu će smislu više odgovarati diskretna blizina krstionice ili prostora iz kojega je njegov motiv preuzet. Cijela se poruka znaka može sažeti u jednu misao: ne izmišljati novu župu, već novom pažnjom otkriti koliko nam je Izvor već blizu.

4. LITURGIJA – IZVOR I VRHUNAC ŽIVOTA ŽUPE

Drugi vatikanski sabor u *Sacrosanctum Concilium* i *Lumen gentium* dao je Crkvi izraze koji moraju biti više od često ponavljanih formula: liturgija je izvor i vrhunac djelovanja Crkve, a euharistija izvor i vrhunac kršćanskoga života (usp. SC 10; LG 11). To znači da *Godina izvora* ne može ostati ozbiljna ako njezin prvi pastoralni prostor ne bude liturgija. Ne radi se pritom o stvaranju svečanih obreda radi dojma, već o obnovljenoj svijesti što se u slavlju događa. Papa Lav XIV. tijekom ciklusa kateheza o *Sacrosanctum Concilium* 2026. upravo je naglašavao da liturgijski obredi nisu vanjski omotač vjere, nego crkveno posredovanje kroz koje nam dolazi Božji dar.

Oltar zbog toga ostaje vidljivo središte, a ne nosač scenografije. Ambon treba ponovno biti prepoznat kao mjesto Božje riječi, a ne govornica za različite obavijesti. Tišina treba dobiti svoje pravo mjesto u slavlju. Papa Franjo u apostolskom pismu *Desiderio desideravi* upozorio je da liturgijska formacija nije samo znanje o rubrikama, već sposobnost biti oblikovan liturgijskim znakovima: riječju, tijelom, prostorom, vodom, kruhom, vinom, vatrom, gestom i tišinom. *Godina izvora* stoga želi odgajati zajednicu koja razumije da sveta tišina nije praznina koju treba što prije ispuniti, već dio molitve.

Posebna pažnja usmjerit će se na ljude koji svojim služenjem nose liturgijski život. Lektor nije osoba kojoj je toga dana pripao mikrofon, već vjernik kojemu Crkva povjerava naviještanje Riječi. Ministrant ne stoji uz oltar zato da bi djeca *imala nešto raditi*, već kroz blizinu oltara uči služiti bez potrebe da bude središte. Sakristani i zvonari svojim tihim službama omogućuju da prostor, vrijeme i ritam zajednice budu pripravljeni za slavlje. Zbor i kantor nisu izvođači umetnuti u liturgiju, već služitelji molitve Crkve.

Upravo je tu posebna providnosna povezanost i s jubilejem sedamdesete obljetnice zbora *Credo*. Papa Lav XIV. 19. kolovoza 2026., govoreći upravo o sakralnoj glazbi, ponovno je citirao *Sacrosanctum Concilium* 112 i podsjetio da je crkvena glazbena tradicija neprocjenjivo blago te da sveta glazba nije ukras liturgije, nego njezin sastavni dio kada služi molitvi, jedinstvu zajednice i samoj liturgijskoj radnji. Taj kriterij bit će mjerilo i za izbor repertoara, način izvođenja i cijelu jubilarnu godinu zbora.

5. NA IZVORU SLUŽENJA – FORMACIJA ŽUPNIH SURADNIKA

Godina izvora želi osobito dotaknuti ljude koji već nose velik dio župnoga života. Postoji opasnost da upravo najaktivniji vjernici postanu duhovno najumorniji jer se od njih neprestano nešto traži. Sastanak tada znači novi zadatak, poziv novi termin, a služenje se postupno pretvara u teret. Zbog toga će nekoliko ključnih susreta tijekom pastoralne godine biti povezano zajedničkim duhovnim naslovom *Na izvoru služenja*. To neće biti nova skupina niti dodatni program, već unutarnji okvir već predviđenih susreta ministranata, lektora, sakristana, zvonara, kateheta, vijećnika, pjevača i drugih suradnika.

Rujanski susret KOD+ može nositi naslov *Voditi k Izvoru*. Njegovo prvo pitanje neće biti raspodjela svih katehetskih termina, već pitanje kamo uopće želimo voditi dijete. Ako je konačni cilj samo uredno obavljena priprava i sakramentalni datum, tada smo se zaustavili prerano. Kateheta i vjeroučitelj služe tome da čovjeku otvore put prema Kristu i konkretnoj zajednici Crkve. Zbog toga će raspodjela zaduženja doći tek nakon zajedničkoga podsjećanja na smisao poslanja.

Tako će se i sjednica Župnoga pastoralnog vijeća na početku godine voditi pod nutarnjom temom *Razlučivati iz središta*. Pastoralno vijeće nije mali župni parlament u kojemu različite skupine zastupaju vlastite interese. Njegova je zadaća pomagati župniku u crkvenom razlučivanju: što u ovoj zajednici vodi Kristu, što treba sačuvati, što pročititi, gdje postoje stvarne potrebe, a gdje tek naše ideje. Upravo će zato *Pastoralni plan* biti predstavljen i razmatran kao zajednička pastoralna orijentacija, a ne samo kao dokument koji treba formalno potvrditi.

Prvi susret ministranata nosit će naslov *Blizu oltara, blizu Izvora*. Želi se djeci prije pravila ponovno pokazati privilegij služenja. Ona trebaju razumjeti zašto se oltaru prilazi s poštovanjem, zašto postoje različite liturgijske geste, zašto ministrant dolazi ranije i zbog čega njegovo ponašanje treba pomoći zajednici da moli. Slično tomu, susret lektora nosit će naslov *Riječ koja najprije čita nas*. Tehnička priprava ostaje važna – dikcija, naglasci, disanje, položaj pred mikrofonom i poznavanje teksta – ali prije toga lektor mora biti čovjek koji je dopustio Riječi da uđe u njegov vlastiti život.

Susret zvonara i sakristana mogao bi nositi naslov *Čuvari praga*. Riječ je o službama koje su upravo zbog svoje svakodnevnosti često nedovoljno uočene. Sakristan i zvonar čuvaju prijelaz između običnoga vremena i liturgijskoga vremena, između zatvorenoga prostora i crkve pripremljene za narod, između tišine sela i zvuka koji poziva na molitvu. Njihova se služba ne želi romantizirati, ali joj se želi vratiti dostojanstvo i svijest da i vrlo praktičan posao može postati istinsko služenje Crkvi.

Vrhunac toga formacijskog niza bit će korizmena duhovna obnova župnih vijećnika, zvonara, sakristana, pjevača, vjeroučitelja i drugih suradnika pod samim naslovom *Na izvoru služenja*. Toga dana ne treba prvenstveno iznositi nove zadatke. Ljudi koji cijelu godinu daju svoje vrijeme trebaju dobiti prostor da i sami prime: Riječ, tišinu, mogućnost sakramenta pomirenja, zajedničku molitvu i euharistiju. Ako se iz takva susreta vrate svojim službama s obnovljenom sviješću zašto ih obavljaju, tada je on ostvario puno više od još jednoga uspješno održanog sastanka.

6. KATEHEZA I ODGOJ U VJERI – KOD+

Za područje župne kateheze i odgoja u vjeri tijekom *Godine izvora* izrađen je poseban pastoralno-katehetski dokument KOD+ koji detaljno razrađuje način priprave prvopričesnika i krizmanika, mjesečne susrete djece između prve pričesti i potvrde, sudjelovanje roditelja, ulogu vjeroučitelja i kantora te povezanost kateheze s liturgijskim životom župe (vidi: PRILOG 1). Njegovo temeljno polazište u potpunosti odgovara duhu ovoga *Pastoralnog plana*: ne stvarati još jedan paralelni program, nego ono što postoji učiniti stabilnijim, povezanijim i dublje ukorijenjenim u stvarni život Crkve.

Osobito je važna pastoralna praznina između prve pričesti i priprave za potvrdu. Nakon prvopričesničke godine dijete često nekoliko godina nema gotovo nikakav redovit oblik pripadnosti župnoj katehezi, sve dok se ponovno ne pojavi radi priprave za krizmu. KOD+ zato predlaže mjesečne susrete djece od četvrtoga do sedmoga razreda koji ne trebaju oponašati još jedan školski sat. Njihova je svrha iskustvo zajednice, molitve, Svetoga pisma, liturgije, pjesme, služenja i druženja.

Priprava za prvu pričest i potvrdu nastavlja se prema postojećim priručnicima, bez nepotrebnoga paralelnog kurikulumu. *Godina izvora* mijenja prije svega način na koji se sadržaj živi. Kada prvopričesnik uči o svojoj župnoj zajednici, treba upoznati stvarnu crkvu, krstionicu, ambon, oltar i svetohranište. Kada uči o nedjelji, treba razumjeti da prva pričest nema smisla bez nastavka nedjeljnoga euharistijskog života. Krizmanik treba prijeći od pitanja koliko mora naučiti prema pitanju što znači osobno vjerovati, pripadati Crkvi i prihvatiti odgovornost u njoj. Upravo zato potvrda ne smije postati svečani oblik odlaska iz župe.

Karton *Na izvoru – moj put priprave* ima u tome pomoćnu, a ne disciplinsku ulogu. Njime se ne određuje broj dolazaka kojim se *zaslužuje* sakrament. Njegova je svrha pomoći djetetu i roditeljima razviti ritam nedjeljne euharistije te kateheti i župniku omogućiti da na vrijeme prepoznaju postoji li priprava samo formalno, bez stvarne veze sa zajednicom. Bolest, putovanje ili pojedinačni izostanak nisu razlog za kažnjavanje. Ako se pokaže trajna odsutnost iz euharistijskoga života, tada je potreban razgovor, a ne skupljanje bodova.

Mjesečni KOD+ susreti djece gradit će se oko nekoliko iskustvenih tema: krsnoga izvora i pripadnosti, crkvene pjesme i sedamdesetog jubileja zbora, Svetoga pisma, vjere u obiteljskom domu, razumijevanja mise, milosrđa i pomirenja te vazmene mistagogije. Završni susret vraća djecu geslu pastoralne godine: *Svi su izvori moji u tebi*. Sadržaji neće biti samo objašnjeni, nego će se povezivati s prostorom crkve, pjesmom, konkretnim služenjem i liturgijskom godinom.

Roditelji pritom nisu logistički servis sakramentalne priprave. Osim organizacijskih informacija, treba im ponuditi sadržaj koji se stvarno tiče njihova života i njihove vjere. Zato se predviđaju sadržajno snažan početni susret, jedan zimski susret bez organizacijskoga opterećenja te korizmena duhovna obnova. Roditeljima treba govoriti kao odraslim kršćanima koji i sami trebaju Riječ, molitvu, ohrabrenje i prostor za pitanja, a ne samo upute o terminima, odjeći i fotografiranju.

7. ŠKAPULARSKA BRATOVŠTINA – ŠKOLA POVRATKA IZVORU

Obnovljena Škapularska bratovština tijekom *Godine izvora* može postati jedno od mjesta u kojemu se tema godine ne pretvara u slogan, nego u redoviti duhovni ritam. Mjesečna sveta misa članova Bratovštine nije zamišljena samo kao okupljanje ljudi koji nose škapular, već kao postupna škola vjernosti Kristu u marijanskom duhu. Rujanska tema *Povratak izvoru* daje početni ton, a daljnji susreti mogu tijekom godine razvijati teme Riječi, euharistije, obraćenja, molitve, tišine, služenja, križa, uskrsnuća i predanja.

Marijanska dimenzija *Godine izvora* mora pritom ostati kristocentrična. Marija nije Izvor milosti pokraj Krista. Njezina veličina upravo je u tome što prima, sluša, čuva i pokazuje na Krista. *Magnificat* nije pjesma Marijine samohvale, nego pjesma žene koja je potpuno svjesna da je ono veliko u njezinu životu učinio Bog. Upravo će zbog toga marijanska duhovnost Škapularske

bratovštine vrlo prirodno povezivati *Godinu izvora* s jubilejom zbora *Credo*, osobito kroz veliko ljetno slavlje i jubilarni koncert *Magnificat*.

Škapularsko proštenje ostaje jedan od središnjih godišnjih trenutaka župe. Trodnevna priprava, *Dan starijih osoba*, sama proslava i susret različitih generacija trebaju zajedno pokazati da marijanska pobožnost nije odvojena od liturgije, zajedništva i djelatne ljubavi. U 2027. proštenje će dobiti i poseban glazbeni trag praiizvedbom nove skladbe naručene uz sedamdesetu obljetnicu zbora. Time će ono što pripada živoj tradiciji župe istodobno postati mjesto nastanka nove baštine.

8. ŽIVI KRUGOVI ŽUPNE ZAJEDNICE

Živi krugovi nastali u prethodnom pastoralnom razdoblju u *Godini izvora* ne trebaju dobivati nove nazive niti biti podvrgnuti umjetnoj potrebi da svi djeluju jednakim intenzitetom. Posebni dokument KOD+ već je vrlo dobro postavio načelo da su KOD+, LUX+, CARITAS+, HOSPITIUM+, CREATIO+ i CULTURA+ prije svega mreža suodgovornosti. *Godina izvora* zato će pokazati zrelost upravo ako se pojedini krug razvija prema stvarnim darovima i potrebama ljudi, a ne prema unaprijed zadanoj kvoti događaja.

KOD+ ima najrazrađeniju strukturu i treba postupno postati trajni nositelj katehetskoga i odgojnoga života. Njegovo djelovanje detaljnije je razrađeno u zasebnom pastoralno-katehetskom dokumentu koji je KOD+ donio za *Godinu izvora* i koji je sastavni prilog ovome Pastoralnom planu. U okviru KOD+ posebna će se pozornost posvetiti i formaciji roditelja te drugih odraslih članova župne zajednice kroz povremena predavanja i susrete različite tematike. Taj će dio programa, u dogovoru sa župnikom, osobito preuzeti vjeroučitelj i logoterapeut Predrag Brezničar, kako bi se pitanja vjere, odgoja, odnosa, osobnoga sazrijevanja i životnoga smisla obrađivala stručno, pastoralno i u skladu s konkretnim potrebama zajednice.

LUX+ svoj će početni oblik dobivati kroz formaciju ministranata, lektora, zvonara, sakristana, kantora i zborova unutar ciklusa *Na izvoru služenja*. Voditeljica kruga LUX+ bit će vjeroučiteljica Natalija Kivač, koja će u dogovoru sa župnikom kroz povremene susrete povezivati i pratiti liturgijske službe, vodeći računa da se djelovanje kruga razvija prema stvarnim potrebama i mogućnostima župne zajednice. Nema potrebe sazivati redovite mjesečne sastanke cijeloga kruga; važnije je da LUX+ bude prostor formacije, povezivanja i potpore konkretnim liturgijskim službama nego formalna struktura bez stvarnoga života.

CARITAS+ treba ostati najkonkretniji od krugova. Njegov identitet ne stvaraju sastanci o solidarnosti, nego stvarni ljudi kojima je netko došao, pomogao, odnio potrebno ili omogućio da se više ne osjećaju zaboravljenima. HOSPITIUM+ na sličan način neće biti projekt proizvodnje događaja za *nove ljude*, već budnost župe prema čovjeku koji dolazi: novoj obitelji, radniku iz druge zemlje, čovjeku koji nakon mnogo godina ponovno ulazi u crkvu ili nekome tko se jednostavno ne snalazi u zajednici. Gostoljubivost počinje pogledom, pozdravom i sposobnošću napraviti mjesto.

CREATIO+ tijekom *Godine izvora* ima priliku razviti osobito autentičan identitet jer župa živi u poljoprivrednom prostoru. Briga za stvoreno ovdje ne mora izgledati kao preslikavanje urbanih ekoloških projekata. Ona može rasti iz zemlje, rada, poljoprivrede, zahvalnosti, odgovornosti, traktorijade, blagoslova poljoprivrednika, uređenja župnoga okoliša i odgoja djece za poštovanje

prema onome što nije samo roba. Jedan od konkretnih projekata kruga bit će i postupno oblikovanje voćnjaka starih sorti unutar postojećega župnog voćnjaka, čime se briga za stvoreno povezuje s očuvanjem lokalne baštine, biološke raznolikosti i zahvalnim odnosom prema zemlji i plodovima koje ona daje. Drugi važan pravac djelovanja bit će postupno uređenje župne šume, u dogovoru s Varaždinskom biskupijom te relevantnim državnim i privatnim stručnim subjektima. Cilj nije samo urediti prostor, nego njime odgovorno gospodariti, čuvati njegovu prirodnu vrijednost i postupno ga oblikovati kao primjer promišljenoga odnosa prema stvorenome i povjerenoj crkvenoj imovini. Voditelj kruga CREATIO+ bit će Velimir Švenda, koji će njegovo djelovanje oblikovati i koordinirati u dogovoru sa župnikom, vodeći računa da se inicijative razvijaju iz stvarnih potreba i mogućnosti župne zajednice te ostanu povezane s cjelinom njezina pastoralnog života.

CULTURA+ pak u ovoj godini dobiva posebno snažnu dimenziju kroz nastavak projekta TRAG, pripremu digitalnoga arhiva IZVOR, izložbu *Tragovi pripadanja* i sedamdesetu obljetnicu zbora *Credo*. Voditelj kruga bit će vjeroučitelj Predrag Brezničar, koji će njegovo djelovanje koordinirati u dogovoru sa župnikom. Poseban naglasak bit će na prikupljanju i digitalizaciji starih fotografija, dokumenata i druge građe, bilježenju priča, običaja i sjećanja iz života župe i njezinih sela te njihovu postupnom objedinjavanju u web-arhivu IZVOR kao trajnom prostoru čuvanja i predstavljanja župne baštine.

Takvi krugovi tada doista postaju živi. Ne zato što svaki ima vlastiti logo, sastanak i godišnji izvještaj, nego zato što se konkretnim ljudima može povjeriti konkretna odgovornost. Crkva je dovoljno široka da različiti darovi ne moraju izgledati isto.

9. CARITAS, BOLESNI I STARIJI – KADA ZAJEDNICA DOLAZI K ČOVJEKU

Godina izvora ne može govoriti o euharistiji, a da iz nje ne poteče prema čovjeku koji trpi. Benedikt XVI. u enciklici *Deus caritas est* podsjeća da je služenje ljubavi konstitutivno za Crkvu jednako kao naviještanje Riječi i slavljenje sakramenata. Papa Lav XIV. u apostolskoj pobudnici *Dilexi te* iz 2025. ponovno je snažno naglasio da veza između Kristove ljubavi i brige za siromašne nije dodatak kršćanskoj vjeri. Susret s malenima i ranjenima jedan je od temeljnih načina susreta s Gospodinom.

Posebnu pažnju zato treba posvetiti bolesnima i starijim osobama. Proslava Blažene Djevice Marije Lurdske i Svjetskoga dana bolesnika s mogućnošću bolesničkoga pomazanja jedan je važan trenutak, ali briga za bolesne ne smije biti svedena na jedan datum. Redoviti pohodi, ispovijed bolesnika prije velikih blagdana, pričest u domu i jednostavna ljudska prisutnost pripadaju samoj srži pastoralne blizine. Kada čovjek više ne može doći zajednici, zajednica treba pronaći put do njega.

Upravo će zato u došašću 2026. i ponovno u korizmu 2027. biti slavljen sveta misa u Domu za starije i nemoćne osobe u Hodošanu, uz sudjelovanje članova Župnoga mješovitog zbora *Credo*. To neće biti zamišljeno kao zbarski nastup u domu, nego kao liturgijska i pastoralna prisutnost župe među ljudima koji zbog dobi, bolesti ili smanjene pokretljivosti teško mogu sudjelovati u redovitom župnom životu. Zbor će ondje učiniti ono zbog čega postoji: pomoći zajednici moliti. U kontekstu jubilarne godine to je posebno vrijedan znak jer pokazuje da sedamdeseta obljetnica

nije okrenuta samo prema velikim koncertima i svečanim događajima. Pjesma odlazi čovjeku koji možda više ne može doći k njoj.

Dan starijih osoba uz Škapularsko proštenje također treba čitati u tom svjetlu. Stariji nisu tek skupina kojoj mlađi pružaju pomoć. Oni su nositelji memorije i iskustva. Mnogi od njih pamte ljude, običaje, liturgije, događaje i promjene o kojima dokumenti ne govore. Upravo će projekt TRAG i priprema digitalnoga arhiva IZVOR imati priliku dio te memorije sačuvati kroz razgovore, identifikaciju starih fotografija i prikupljanje svjedočanstava. *Godina izvora* time uči da izvor nije samo mjesto iz kojega primamo vjeru, već i međugeneracijski odnos u kojemu ljudi predaju ono što nose.

10. SEDAM LICA JEDNE PJESME

70 godina Župnoga mješovitog zbora *Credo*

Sedamdeseta obljetnica Župnoga mješovitog zbora *Credo* jedan je od najvećih kulturnih i liturgijskih naglasaka pastoralne godine. Upravo zbog toga jubilej ne smije postati samopromocija zbora ili niz od sedam koncerata. Njegovo teološko polazište nalazi se u samoj naravi crkvene glazbe: zbor postoji da bi služio molitvi zajednice. Sedam desetljeća vrijedno je zahvalnosti zato što su generacije ljudi redovito dolazile na probe, nedjeljne mise, sprovode, proštenja, blagdane, vazmena slavlja, vjenčanja i druge trenutke života zajednice. Velik dio njihove službe nikada nije bio spektakularan, ali upravo iz takve vjernosti nastaje tradicija.

Papa Lav XIV. u kolovozu 2026. posebno je podsjetio da sveta glazba dublje ostvaruje svoju svrhu što je više povezana sa samom liturgijskom radnjom, molitvom i jedinstvom vjernika. Jubilej se zato gradi oko sedam različitih lica iste službe: zahvalnosti, sjećanja, molitve, služenja, Marije, baštine i predaje. Ta dramaturgija omogućuje da se prošlost zbora ne promatra izolirano, nego da se zahvali za primljeno, sačuvaju lica i sjećanja, ponovno otkrije molitveni izvor službe, dar glazbe stavi u službu potrebitih, poveže s marijanskom tradicijom župe, ostavi novo djelo budućnosti i na kraju preda novoj generaciji.

Prvo lice, *Zahvalnost*, započinje na svetkovinu Krista Kralja i uz spomendan svete Cecilije u studenome 2026. Jubilej počinje euharistijom za žive i pokojne pjevače, kantore i sve koji su u sedam desetljeća nosili crkvenu pjesmu. Upravo je važno da prvi događaj ne bude veliki koncert. Prije nego što se zbor prisjeti vlastite povijesti, zahvaljuje Onomu kojemu je pjevao.

Drugo lice, *Sjećanje*, razvijat će se tijekom početka 2027. kroz pripremu kratkoga dokumentarnog filma. Njegovo središte neće biti samo kronologija datuma, nego ljudi. Stare fotografije, snimke, programi, notni zapisi i svjedočanstva sadašnjih i bivših članova trebaju sačuvati iskustvo različitih generacija. Rad na filmu prirodno se povezuje s projektima CULTURA+, TRAG i IZVOR. Povijest zbora nije skup godina; povijest imaju lica koja su pjesmu nosila.

Treće lice, *Molitva*, svoje će mjesto imati na Veliku srijedu 24. ožujka 2027. pod naslovom *Kad utihne pjesma*. Središte večeri bit će Lamentacije – Tužaljke, Sveto pismo, ljudski glas i stvarna tišina. Neće biti instrumenata, aplauza niti klasičnoga voditeljskog programa. Crkva će biti otvorena svima koji žele doći, ali ne kao publici: kao ljudima koji žele zajedno sa zborom stati na pragu Vazmenoga trodnevlja i moliti. To je istodobno dan molitve i povratka Izvoru za same

članove zbora. Sedamdeset godina službe postavlja ih pred jednostavno pitanje: *Jesmo li još sposobni slušati Onoga kojemu pjevamo?*

Četvrto lice, *Služenje*, povezuje se s Marijinim obrocima. Jubilej tako ne stvara još jedan događaj, već svoj dar unosi u postojeću humanitarnu inicijativu. Pjesma postaje pomoć drugome, a ljepota konkretno služenje. Upravo se u tome vidi euharistijska logika jubileja: primljeni dar ne zatvara se u zajednicu, nego teče prema čovjeku kojega možda nikada nećemo upoznati. U istom duhu treba razumjeti i dvije mise u Domu za starije i nemoćne – u došašću i korizmi. One nisu zasebne numerirane točke jubileja, ali su jedan od njegovih najljepših tihih plodova.

Peto lice, *Marija*, ostvaruje se kroz jubilarni koncert sakralne glazbe *Magnificat* u sklopu pripreve za Škapularsko proštenje. On treba biti glavni umjetnički koncert jubilarne godine, ali upravo zato pažljivo oblikovan i programski cjelovit. Nije cilj okupiti što više izvođača. Bolje je oblikovati jednu zaokruženu glazbenu večer zbora *Credo* uz pažljivo izabranoga gosta, orguljaša, soliste ili manji instrumentalni sastav. Naslov *Magnificat* istodobno povezuje zbor s Marijom i s njezinom osnovnom duhovnom gestom: dar koji je primila pretvara u hvalu Bogu.

Šesto lice, *Baština*, na samom Škapularskom proštenju donosi praizvedbu nove skladbe naručene uz sedamdesetu obljetnicu zbora. Taj događaj može nositi unutarnju misao *Baština koja nastaje*. Baština nije samo ono što smo pronašli u starim ormarima. Jedna generacija također ima odgovornost nešto stvoriti i ostaviti. Nova skladba tako postaje glazbeni trag jubilarne godine koji će moći živjeti i nakon što obljetnica završi. Baština nije samo ono što smo primili; baština je i ono što ćemo ostaviti.

Sedmo lice, *Predaja*, bit će središnja proslava jubileja u rujnu 2027. Središte mora ponovno biti euharistija, a na slavlje se pozivaju sadašnji i nekadašnji članovi, obitelji pokojnih pjevača, bivši voditelji, orguljaši, kantori i prijatelji zbora. Srce proslave treba biti jedna skladba u kojoj će se povezati sadašnji zbor, nekadašnji pjevači i djeca koja su tijekom *Godine izvora* počela upoznavati liturgijsko pjevanje. Posebni KOD+ dokument upravo takvu međugeneracijsku predaju prepoznaje kao jedan od najvrjednijih mogućih plodova jubileja. Ono što bi se dugo moglo objašnjavati govorima tada će jednostavno biti čujno: primljeni dar prelazi iz generacije u generaciju.

11. TRAGOVI PRIPADANJA – JURJEVO 2027.

Na svetkovinu svetoga Jurja mučenika bit će otvorena izložba *Tragovi pripadanja – Fotografije i predmeti iz života Župe svetog Jurja mučenika*. Izložba ne treba biti gomilanje svega što je staro. Njezina će snaga ovisiti upravo o izboru. Manji broj dobro predstavljenih fotografija i predmeta može govoriti mnogo snažnije od prostora zatrpanog građom bez jasne priče.

Naslov *Tragovi pripadanja* otvara ključ za čitanje izložbe. Stara fotografija ne vrijedi samo zato što je stara, niti je predmet zanimljiv samo zato što više nije u uporabi. Oni postaju snažni kada se kroz njih može čitati pripadnost. Fotografija procesije govori o generaciji koja je kroz svoje selo nosila znak vjere. Stare zborske fotografije pokazuju ljude koji su godinama stajali na istom koru. Liturgijski predmet govori o načinu na koji je zajednica slavila. Fotografija gradnje, obnove, hodočašća, prve pričesti ili proštenja postaje ulaz u konkretnu životnu priču.

Izložba zato treba povezati veliku sliku i mali detalj. Uvećane fotografije omogućit će da lica, mjesta i prizori dobiju novu vidljivost, dok će nekoliko pomno izabranih predmeta nositi fizičku blizinu prošlosti. Svaki predmet treba imati jasno podrijetlo i priču koliko ju je moguće utvrditi. Time će izložba biti više od jurjevskoga kulturnog događaja. Postat će javni rezultat dugoročnijega rada na župnoj memoriji.

Jurjevo je za takvu izložbu posebno prikladan trenutak. Na dan zaštitnika župa se ne prisjeća samo svetoga Jurja iz davne kršćanske prošlosti, već se pita što znači pripadati Kristu i konkretnoj zajednici danas. Mučeništvo svetoga Jurja upravo je radikalna slika pripadnosti: postoji nešto što nije spreman prodati ni onda kada ga to košta. U mnogo skromnijem obliku stare fotografije i predmeti govore o istome: ljudima kojima je župa bila više od adrese.

12. TRAG I IZVOR – PAMĆENJE U SLUŽBI BUDUĆNOSTI

Projekt TRAG nastavlja sustavno prikupljanje, inventariziranje, fotografiranje, istraživanje i dokumentiranje župne kulturne i povijesne baštine. Takav posao ne treba podrediti želji da se što prije objavi velika količina materijala. Njegova vrijednost leži u točnosti. Predmet bez provenijencije, fotografija bez poznatih osoba i datuma ili dokument bez odgovarajućega opisa lako postaju nijemi. Zato je bolje manji broj jedinica obraditi stručno i cjelovito nego proizvesti velik digitalni repozitorij bez metapodataka.

Iz toga rada postupno može rasti *IZVOR – Digitalni arhiv Župe svetog Jurja mučenika u Svetom Jurju u Trnju*. Naziv izvrsno povezuje duhovnu temu pastoralne godine s jezikom historiografije. Dokument je povijesni izvor. Fotografija je izvor. Predmet je izvor. Usmeno svjedočanstvo također može biti izvor. Istodobno, arhiv ne želi služiti samo povjesničarima, nego omogućiti župljanima i budućim generacijama da ponovno otkrivaju korijene zajednice.

Digitalni arhiv zato se ne smije pretvoriti u još jednu galeriju fotografija. Svaka jedinica treba imati vlastiti identitet, opis, vrijeme nastanka, mjesto, autora ili radionicu kada je poznata, podrijetlo, vlasništvo, povezana mjesta i osobe, izvore i odgovarajući status prava objave. Iz iste baze tada se mogu stvarati vremenska lenta, zbirke, priče i prikazi prema pojedinim selima. Time jednom uneseni podatak dobiva više života, a arhiv ostaje održiv.

Godina izvora može biti godina u kojoj IZVOR počinje, ali ne treba biti godina u kojoj mora biti *dovršen*. Dobro zamišljen arhiv nema završetak. Svaka nova pronađena fotografija, dokument, inventarizirani predmet ili svjedočanstvo može ga dopunjavati desetljećima. Upravo bi takva trajnost bila jedan od najboljih dokaza da pastoralna tema nije završila kao jednogodišnja kampanja.

13. CREATIO+ – ZEMLJA, RAD I ZAHVALNOST

Briga za stvoreni svijet u našoj župi mora izrasti iz konkretne međimurske stvarnosti. Papa Franjo u *Laudato si'* govori o ekološkom obraćenju kao dijelu kršćanskoga života, ali CREATIO+ ne treba tu poruku pretvoriti u kopiju neke urbane ekološke inicijative. Naša je stvarnost zemlja koju ljudi obrađuju, sjeme koje se polaže, strojevi, vremenske prilike, usjev koji može uspjeti ili propasti, voćnjaci, vrtovi, rad i kruh. Upravo na tome iskustvu može se graditi autentična kršćanska duhovnost stvorenoga.

Traktorijada i blagoslov poljoprivrednika zato imaju dublju vrijednost od zanimljivoga lokalnog događaja. Oni mogu govoriti o granici ljudske moći. Čovjek može obraditi zemlju i koristiti suvremenu tehnologiju, ali ne proizvodi sunce, kišu ni život iz ničega. Blagoslov nije magijski čin kojim se osigurava uspješna godina. On je priznanje da radimo odgovorno, a plod primamo sa zahvalnošću.

Dan zahvalnosti za Božja dobročinstva, traktorijada, postupno oblikovanje voćnjaka starih sorti unutar postojećega župnog voćnjaka, uređenje župne šume u dogovoru s Varaždinskom biskupijom i relevantnim stručnim subjektima, hortikulturno uređenje župnoga prostora i odgoj djece za poštovanje prema stvorenome mogu tijekom godine zajedno oblikovati identitet CREATIO+.

14. HODOČAŠĆA I PROŠTENJA – HOD PREMA IZVORU

Hodočašće se lako može pretvoriti u dobro organizirano turističko putovanje kojemu je dodana sveta misa. *Godina izvora* zato će nastojati ponovno naglasiti njegovu izvornu kršćansku logiku. Hodočasnik napušta poznato mjesto, prihvaća put, vrijeme provedeno s drugima i određeni napor kako bi u svetom mjestu ponovno pogledao vlastiti život. Važan je jednako povratak kao i odlazak: čovjek se treba vratiti kući s nečim što će moći živjeti.

Župno hodočašće u Međugorje na početku *Godine izvora*, uskršno hodočašće u Poljsku, tradicionalni pohod Trsatu i Mariji Bistrici te druga hodočašća iz kalendara treba tumačiti upravo u tome ključu. Ona nisu skupljanje destinacija. Svako može imati vlastiti duhovni naglasak: Marijino slušanje, povijest vjernosti Crkve, iskustvo svetaca, molitvu, pomirenje i zajedništvo.

Proštenja naših sela imaju drukčiju, ali jednako važnu funkciju. Ona nisu prepreka zajedništvu jedne župe, već način na koji različita mjesta čuvaju vlastitu memoriju unutar iste Crkve. Sveti Juraj, sveti Ivan Nepomuk, sveti Rok, Gospa Karmelska, Marija Kraljica, sveta Ana i drugi zaštitnici vezani su uz konkretna mjesta, generacije i zavjete. *Godina izvora* neće tu različitost umanjivati. Nastojat će je uvijek iznova dovoditi do zajedničkoga središta – euharistije i pripadnosti Kristu.

15. PASTORALNA KOMUNIKACIJA – MANJE BUKE, VIŠE SADRŽAJA

Suvremena župa više ne može ozbiljno živjeti bez digitalne komunikacije. Mrežna stranica, društvene mreže, online-prijave i drugi digitalni kanali važni su za pravodobno informiranje, dokumentiranje događaja i evangelizacijsku prisutnost. Ali sama vidljivost nije znak pastoralne plodnosti. Događaj koji ima mnogo pregleda ne mora biti najvažniji događaj župe, kao što neka od njezinih najvažnijih djela nikada neće imati fotografiju.

Godina izvora zato i komunikacijski treba biti suzdržana. Vizualni znak godine, izložba *Tragovi pripadanja*, jubilarni identitet zbora i budući digitalni arhiv IZVOR trebaju pokazivati istu kulturu jasnoće, dostojanstva i mira. Ne treba svaki plakat imati deset poruka, deset boja i deset teoloških slogana. Jedna dobra slika, nekoliko točnih riječi i dovoljno praznoga prostora često govore više. I u pisanju vrijedi isto. Objave trebaju ili informirati, ili poučiti, ili sačuvati memoriju, ili otvoriti čovjeku prostor za razmišljanje. Ako ne čine ništa od toga, možda nisu potrebne. *Godina izvora* tako postaje i mali poziv na digitalni post od suvišnosti: manje buke, više istine.

16. CRKVA U SVIJETU DANAS – IZVOR NIJE BIJEG U PROŠLOST

Povratak izvorima ne znači povratak u zamišljeno vrijeme u kojemu je navodno sve bilo jednostavnije i bolje. Takav bi pogled bio stran samom duhu Drugoga vatikanskog sabora. *Gaudium et spes* započinje solidarnošću Crkve s radostima i nadama, žalostima i tjeskobama ljudi svojega vremena. Papa Lav XIV. upravo je 2. rujna 2026., svega nekoliko dana prije početka naše nove pastoralne godine, otvorio ciklus kateheza o *Gaudium et spes* podsjećajući na odbacivanje mentaliteta *proroka propasti* i na potrebu da Crkva u povijesti razlučuje djelovanje Božje providnosti.

To je veoma važan kriterij za *Godinu izvora*. Ona ne smije postati poruka da se trebamo vratiti Crkvi pedesetih godina, starim društvenim odnosima ili idealiziranoj slici župe iz vremena kada su sela bila brojnija i crkve možda punije. Izvor nije prošlost. Izvor daje vodu za sadašnjost. Stoga trebamo ozbiljno slušati ljude današnjega vremena: roditelje koji ne znaju kako djeci govoriti o vjeri, mlade koji postavljaju pitanja na koja odrasli nemaju jednostavne odgovore, ljude iscrpljene poslom, obitelji razdvojene radom u inozemstvu, starije koji ostaju sami, nove stanovnike naših sela, one koji se od Crkve udaljuju i one koji još uvijek dolaze, ali možda više ne znaju zašto.

Crkva takvim ljudima ne može ponuditi samo nostalgiju. Može im ponuditi Krista. Upravo zato povratak izvorima mora biti otvoren prema sadašnjosti. Što je Crkva sigurnija u svoj Izvor, to se manje mora bojati stvarnih pitanja ljudi. Ne treba ih unaprijed osuđivati ili od njih bježati. Može ih saslušati jer vjeruje da Krist nije ostao zarobljen u jednom povijesnom trenutku.

17. BENEDIKTINSKA I CISTERCIJSKA NIT GODINE IZVORA

Pastoral jedne župe nije monaški život, ali monaška tradicija može ponuditi iznimno zdrav korektiv suvremenoj pastoralnoj užurbanosti. Sveti Benedikt gradi zajednicu na slušanju, stabilnosti, molitvi, radu, gostoljubivosti, odgovornom odnosu prema stvarima i međusobnoj strpljivosti. Njegov zahtjev da se ništa ne pretpostavlja Djelu Božjem i da se u svemu proslavlja Bog (usp. RB 43, 3; 57, 9) ne pripada samo samostanskoj organizaciji. On govori o unutarnjoj hijerarhiji života: Bog nije jedna obveza među drugima, nego središte iz kojega se druge stvari slažu.

Benedikt XVI. često je isticao da su benediktinska i cistercitska tradicija oblikovale Europu upravo sjedinjujući traženje Boga, molitvu, rad, kulturu i brigu za ljepotu. Govoreći o svetom Bernardu iz Clairvauxa, pokazao je da za Bernarda teologija nije bila intelektualna igra, već traženje živoga Krista. U tome je vrlo važna pouka i za pastoral. Možemo napisati teološki savršen plan *Godine izvora*, ali ako njegovi nositelji ne mole, promašili smo. Možemo obnoviti crkve, ali ako se srca ne obnavljaju, promašili smo. Možemo imati izvrstan zbor, ali ako pjesma više nije molitva, promašili smo. Možemo digitalizirati cijeli arhiv, ali ako ne razumijemo što nam je kroz tu baštinu predano, promašili smo.

Cistercitska jednostavnost zato u ovoj godini ne znači estetsku imitaciju samostana. Ona znači pastoralnu koncentraciju. Ne mora sve biti veliko da bi bilo važno. Ne mora sve biti glasno da bi bilo snažno. Ne mora sve biti novo da bi bilo živo. Jedna od najzdravijih rečenica za *Godinu izvora* mogla bi zato glasiti: manje buke, više dubine.

18. KRITERIJI PASTORALNOGA RAZLUČIVANJA

Pastoralni plan ne može predvidjeti svaku situaciju koja će se pojaviti tijekom godine, niti bi to trebao pokušavati. Bit će novih okolnosti, poziva i potreba koje sada još ne možemo poznavati. Zato je važnije imati dobre kriterije nego potpuno zatvoren kalendar. Kada se tijekom godine pojavi prijedlog za novu inicijativu, potrebno je prije svega pitati vodi li ona čovjeka bliže Kristu ili samo povećava našu zauzetost; postoji li stvarna potreba i postoje li konkretni ljudi sposobni nositi je; može li se ostvariti kvalitetno i održivo; povezuje li se s postojećim životom župe i postoji li realna mogućnost da iz nje ostane plod koji vrijedi čuvati.

Takvo razlučivanje omogućuje i slobodu. Ako se pokaže da nešto ne treba raditi, plan neće biti *neuspješan* zato što je kalendar ostao nešto prazniji. Ako se, s druge strane, pojavi potreba koju sada ne možemo predvidjeti, plan ne smije postati prepreka djelovanju. Njegova je svrha dati smjer, a ne unaprijed zarobiti zajednicu. Upravo zato nekoliko datuma u pastoralnom kalendaru može pri usvajanju ostati otvoreno. Datum podjele potvrde ovisi o biskupijskom rasporedu, pojedini jubilarni programi o izvođačima, a neke dekanatske i biskupijske inicijative još nisu objavljene. To je sasvim normalno. Crkva živi u stvarnom vremenu, a pastoralni plan nije vazni red koji godinu dana unaprijed mora poznavati svaku minutu.

19. PRAĆENJE I EVALUACIJA

Prošlogodišnji pastoralni plan predviđao je evaluaciju župnoga djelovanja kroz vijeće, suradnike i žive krugove. To načelo treba zadržati, ali u Godini izvora evaluaciju učiniti jednostavnijom i sadržajno dubljom. Nema potrebe stvarati mnoštvo umjetnih postotaka kojima bi se pokušala izmjeriti duhovna stvarnost. Brojevi ipak nisu beskorisni. Dobro je znati koliko djece stvarno dolazi na KOD+ susrete, koliko se ljudi vraća, jesu li planirani susreti održani, postoje li suradnici i raste li broj ljudi koji preuzimaju stvarnu odgovornost.

Tijekom godine korisna su tri trenutka ozbiljnijega razlučivanja. Prvi može doći nakon završetka božićnoga vremena, kada već imamo dovoljno iskustva jesenskoga dijela. Drugi nakon Uskrsa, kada se može vidjeti kako su živjeli korizma, kateheza, duhovna obnova i priprema sakramenata. Treći krajem lipnja ili početkom srpnja omogućuje da se prije završnoga ljetnog i jubilarno-zborskog dijela godine procijeni što je zaživjelo i što treba ponijeti dalje.

Najvažnija pitanja neće biti koliko smo aktivnosti održali, nego što je doista zaživjelo, što nije zaživjelo i zbog čega te što od svega vrijedi zadržati sljedeće godine. KOD+ je u vlastitom dokumentu vrlo dobro sažeo završni kriterij kateheze: je li dijete nakon pastoralne godine dublje povezano s Kristom, nedjeljnom euharistijom i konkretnom župnom zajednicom. Isto pitanje može se postaviti cijeloj župi. Ako smo nakon *Godine izvora* dublje povezani s Kristom i jedni s drugima zato što smo zajedno pili iz istoga Izvora, tada je godina ostvarila svoju svrhu.

20. ŠTO ŽELIMO DA OSTANE

Pastoralne teme imaju svoj početak i završetak. Plakati će se jednom skinuti, znak *Godine izvora* prestat će se koristiti kao godišnji identitet, a kalendar će biti arhiviran. Upravo zato treba već na početku znati što želimo da ostane. Najvažniji plod ne može biti još jedna kutija materijala s oznakom 2026./2027. Godina izvora trebala bi ostaviti nekoliko trajnih pomaka u načinu na koji župa živi.

Želimo da nedjeljna euharistija bude jasnije shvaćena kao središte, a Božja riječ kao stvaran izvor molitve i odlučivanja. Želimo da KOD+ postane stabilniji nositelj katehetskoga života i da djeca između prve pričesti i potvrde imaju mjesto u zajednici. Želimo da liturgijski suradnici dobiju ne samo zaduženja, već i formaciju. Želimo da se služenje ne razumije kao status, nego kao odgovor na primljeni dar. Želimo da briga za bolesne, starije i potrebite bude konkretnija, da CREATIO+ dobije uporište u stvarnom životu zemlje, a CULTURA+ nastavi ozbiljno čuvati župnu memoriju.

Želimo također da ostanu rezultati koji će biti vidljivi i budućim generacijama: dokumentirani predmeti i fotografije kroz TRAG, prvi ozbiljni koraci digitalnoga arhiva IZVOR, izložba *Tragovi pripadanja*, jubilarni film zбора, nova skladba naručena uz njegovu sedamdesetu obljetnicu i, možda najvažnije, nova generacija djece koja je kroz KOD+ upoznala liturgijsku pjesmu. Ako se na završnom jubileju na istome mjestu nađu oni koji su pjevali prije mnogo desetljeća, sadašnji zbor i djeca koja tek započinju, cijela će *Godina izvora* u jednom trenutku postati vidljiva i čujna.

ZAKLJUČAK – Izvor ostaje

Pastoralna godina 2026./2027. neće biti uspješna samo zato što je sve iz kalendara ostvareno. Neće biti uspješna ni zbog velikoga jubileja zбора, uspjele izložbe, dobrih hodočašća, pune crkve na proštenju, dovršenoga digitalnog arhiva ili kvalitetne kateheze. Sve su to vrijedne stvari, ali svaka od njih ima smisla samo ako postane koritom kroz koje može poteći nešto veće od nas. Crkva već više od dvije tisuće godina živi u veoma različitim kulturnim i društvenim okolnostima. Mijenjale su se države, jezici, politički sustavi, oblici župnoga života i pastoralne metode. Nastajale su bazilike i male seoske kapele, samostani, bratovštine, zborovi, škole i pokreti. Neke su strukture nestajale, druge nastajale. Ali od apostolske zajednice do danas ostaje isti temeljni ritam: vjernici se okupljaju oko nauka apostola, zajedništva, lomljenja kruha i molitve (usp. Dj 2, 42). Slušaju Riječ, slave euharistiju, dijele život i bivaju poslani.

Sveti Ivan Pavao II. nakon Velikoga jubileja 2000. nije Crkvi ponudio čarobni novi pastoralni program. U *Novo millennio ineunte* podsjetio je da se program u konačnici nalazi u samome Kristu kojega treba upoznati, ljubiti i nasljedovati te pozvao Crkvu da ponovno uči *umjetnost molitve*. Benedikt XVI. neprestano je vraćao kršćanstvo susretu s Kristom koji jedini može odgovoriti na konačnu žeđ čovjekova srca. Papa Franjo opisao je župu kao zajednicu zajednica i svetište u kojemu žedni tijekom svoga puta dolaze piti (*Evangelii gaudium*, 28). Papa Lav XIV. tijekom 2026. cijelu Crkvu ponovno vodi kroz *Dei Verbum*, *Lumen gentium*, *Sacrosanctum Concilium* i *Gaudium et spes*, podsjećajući je da prava obnova ne nastaje odbacivanjem onoga što je primila, nego njegovim dubljim razumijevanjem i vjernijim življenjem.

Možda upravo zato stara škropionica pokraj sporednoga ulaza može nositi cijelu poruku ove godine. Nije velika, nije u središtu svetišta i godinama nije tražila ničiju pozornost. Stoji uz vrata, blizu stare krstionice, i šutke podsjeća na vodu, krštenje, ulazak i pripadnost. Na nešto što je bilo ondje prije nas. Na nešto pokraj čega smo možda bezbroj puta prošli. Godina izvora želi nas naučiti ponovno vidjeti. Možda ne trebamo tražiti Boga dalje. Možda nam je postao toliko blizu da smo se navikli. Možda ne trebamo glasnjiju Crkvu, već Crkvu koja bolje sluša. Možda ne trebamo više aktivnosti, nego više prisutnosti. Možda nije potrebno pronaći novu vodu. Potrebno je ponovno piti.

Svi su izvori moji u tebi.

PASTORALNI KALENDAR 2026./2027.

Pastoralni kalendar sastavni je dio ovoga Plana i konkretizira njegova temeljna usmjerenja. Pojedini datumi koji u trenutku usvajanja ovoga dokumenta ovise o odlukama Biskupije, dekanata, vanjskih suradnika ili drugim okolnostima mogu se naknadno dopuniti ili prilagoditi bez izmjene temeljnih pastoralnih smjernica sadržanih u Planu.

2026.

RUJAN

- 1. 9. Susret KOD+ živog kruga župne zajednice
- 6. 9. Sveta misa za članove Škapularske bratovštine (tema: *Povratak izvoru*)
- 8. 9. Proslava Rođenja BDM u Maloj Subotici
- 12. 9. Klečanje u Podturnu
- 13. 9. Zaziv Duha Svetoga na početku nove pastoralne i školske godine**
- 13. 9. Proslava 73. obljetnice nesreće na rijeci Dravi u Prelogu
- 16. 9. Sjednica Župnog pastoralnog vijeća**
- 20. 9. Proštenje u Donjem Hrašćanu**
- 22. 9. Susret ministranata u župnoj crkvi**
- 25. – 27. 9. Župno hodočašće u Međugorje u Godini izvora**
- 27. 9. – 4. 10. 31. tjedan župnog Caritasa u Prelogu
- 30. 9. Župni susret lektora**

Tijekom rujna otvorene su online-prijave za krizmanike i prvopričesnike

2026.

LISTOPAD

- 4. 10. Kruničarsko proštenje u Prelogu
- 5. 10. Zahvalna misa članova DVD-a Palinovec**
- 11. 10. Dan zahvalnosti za Božja dobročinstva**
- 15. 10. Kestenijada na župnom dvorištu**
- 18. 10. Misijski dan i sveta misa za članove Škapularske bratovštine**
- 22. 10. Zajednički susret lektora u Prelogu**
- 25. 10. Proštenje u Turčišću**
- 28. 10. Slavlje završetka listopadskih pobožnosti u D. Pustakovcu uz sudjelovanje ovogodišnjih prvopričesnika**
- 31. 10. Bdijenje mladih u Prelogu – sudjeluju ovogodišnji krizmanici**
- Listopadske pobožnosti u filijalnim crkvama i kapelama župe**

Ponedjeljak: Palinovec

Utorak: Turčišće

Srijeda: Donji Pustakovec

Četvrtak: Čehovec

Petak: Hodošan

Subota: Donji Hrašćan

Nedjelja: Sveti Juraj u Trnju

Tjedno klanjanje pred Presvetim u listopadu će biti prebačeno u Čehovec

Katehetski susreti za prvopričesnike odvijat će se srijedom u 16:00 (7.10., 14. 10., 21. 10.) te srijedom u 15:45 (4. 11., 11.11., 25. 11., 2. 12.). Katehetski susreti za krizmanike odvijat će se utorkom u 18:00 (6. 10. – Predrag, 13. 10. – župnik, 20. 10. – Predrag, 3. 11. – Predrag, 10. 11. – župnik, 17. 11. – Predrag, 24. 11. – župnik, 1. 12. – Predrag). Prvopričesnici i krizmanici katehetske susrete nastavljaju u veljači. Bližu pripravu prvopričesnika za slavlje prve svete pričesti održava Valerija Štampar. Bližu pripravu krizmanika, kao nastavak katehetskih susreta, vodi Predrag Brezničar. Kateheze za prvopričesnike imat će župnik, a za krizmanike Predrag Brezničar. Katehetski susreti oratorijskog tipa za djecu ostalih razreda odvijat će se prema mogućnostima članova KOD+ živog kruga župne zajednice.

2026.

STUDENI

- 1. 11. Proslava svetkovine Svih svetih i blagoslov groblja u Hodošanu i Svetom Jurju u Trnju u popodnevnim satima**
1. 11. Proštenje u Dekanovcu
- 2. 11. Dušni dan**
- 4. 11. Misa u Čehovcu**
- 5. 11. Dekanatski susret kantora i zborovođa u Prelogu**
6. 11. Proštenje u Goričanu
- 7. 11. Predavanje za roditelje krizmanika i prvopričesnika (ili 14. 11.)**
- 8. 11. Sveta misa za članove Škapularske bratovštine**
11. 11. Klečanje Prelog (prijepodne)
11. 11. Proštenje u Podturnu (prijepodne)
- 11. 11. Susret ministranata**
- 12. 11. Župni susret zvonara i sakristana**
- 14. 11. Izlet članova župnih vijeća i župnih suradnika (ili 7. 11.)**
- 22. 11. Proslava svetkovine Krista Kralja i početak proslave jubileja 70. obljetnice Župnog mješovitog zbora 'Credo' (1. točka proslave *Zahvalnost*)**
- 28. 11. Paljenje 1. adventske svijeće i sveta misa s pjevanom večernjom u župnoj crkvi**

2026.

PROSINAC

- 5. 12. Godišnje klanjanje pred Presvetim**
- 6. 12. Sveta misa za članove Škapularske bratovštine i predstavljanje krizmanika**
8. 12. Klečanje Donja Dubrava
- 13. 12. Predstavljanje prvopričesnika**
- Predbožićne ispovijedi u Preloškom dekanatu**
- Tijekom došašća – sveta misa u Domu za starije i nemoćne osobe u Hodošanu uz sudjelovanje članova Župnoga mješovitog zbora *Credo***
- Proslava svetkovine Rođenja Gospodina Isusa Krista – Božić**
- 26. 12. – 6. 1. Božićni pohod obiteljima – blagoslov obitelji u njihovim domovima**

2027.

SIJEČANJ

- 6. 1. Završetak blagoslova obitelji (podložno promjenama)**
- 6. 1. Susret ministranata nakon blagoslova obitelji (navečer)**

Naknadni blagoslov obitelji do 9. 1.

10. 1. Blagoslov župne kuće

Početak izrade kratkog filma u jubilarnoj godini zbora (2. točka proslave *Sjećanje*)

2027.

VELJAČA

2. 2. Blagdan Prikazanja Gospodinova – Svijećnica

3. 2. Spomendan sv. Blaža

8. 2. Klečanje u Draškovcu

10. 2. Pepelnica

Križni put u korizmi petkom u župnoj crkvi predmole vjeroučenici i članovi župnih vijeća

11. 2. Proslava Blažene Djevice Marije Lurdske i 35. Svjetskog dana bolesnika s podjelom sakramenta bolesničkog pomazanja

14. 2. Svjetski dan braka

22. 2. Klečanje u Dekanovcu

27. 2. Traktorijada u Svetom Jurju u Trnju

2027.

OŽUJAK

4. 3. Korizmena duhovna obnova roditelja krizmanika i prvopričesnika

5. 3. Korizmena duhovna obnova župnih vijećnika, zvonara, sakristana, pjevača i ostalih suradnika

Tijekom korizme – sveta misa u Domu za starije i nemoćne osobe u Hodošanu uz sudjelovanje članova Župnoga mješovitog zbora *Credo*

14. 3. Sveta misa u OŠ Hodošan i 19. sajam Pisanica

19. 3. Proštenje u Dekanovcu

20. 3. Dan Palinovca

21. 3. Nedjelja Muke Gospodnja – Cvjetnica

24. 3. Velika srijeda: „*Kad utihne pjesma*. Dan molitve i povratka Izvoru Župnoga mješovitog zbora *Credo*“ (3. točka proslave *Molitva*)

25. 3. Veliki četvrtak

26. 3. Veliki petak

27. 3. Velika subota (blagoslov hrane u filijalnim crkvama i kapelama župe)

28. 3. USKRS

28. 3. – 2. 4. Hodočašće u Poljsku

2027.

TRAVANJ

3. 4. Biskupijski susret krizmanika u Ludbregu (ako će se organizirati)

17. 4. ili 24. 4. Sveta misa s podjelom sakramenta svete potvrde

23. 4. Proslava svetkovine sv. Jurja mč. zaštitnika župe

23. 4. Izložba „*Tragovi pripadanja*. Fotografije i predmeti iz života Župe sv. Jurja mučenika“

25. 4. Klečanje u Donjem Vidovcu

Marijini obroci (4. točka jubileja *Služenje*)

2027.

SVIBANJ

9. 5. Proslava Prve svete pričesti

15. 5. Hodočašće u Mariju Bistricu

16. 5. Pedesetnica – Duhovi i proslava spomendana sv. Ivana Nepomuka u Hodošanu

23. 5. Presveto Trojstvo – Proštenje u Palinovcu

27. 5. Tijelovo

2027.

LIPANJ

9. 6. Klečanje u Goričanu

18. 6. Klečanje u Svetoj Mariji

2027.

SRPANJ

16. 7. Proslava svetkovine Blažene Djevice Marije od Brda Karmela

15. 7. Jubilarni koncert sakralne glazbe (5. točka jubileja *Magnificat*)

15. – 17. 7. Trodnevna priprava uoči Škapularskog proštenja

17. 7. Župni dan starijih osoba

18. 7. Škapularsko proštenje

18. 7. Praizvedba skladbe naručene uz 70. obljetnicu zbora (6. točka jubileja *Baština*)

21. 7. Klečanje u Maloj Subotici

22. 7. Proslava sv. Marije Magdalene u Donjem Kraljevcu

25. 7. Proštenje u Prelogu

26. 7. Proslava sv. Ane u Hodošanu i Čehovcu

2027.

KOLOVOZ

5. 8. Hodočašće na Trsat

10. 8. Lovrečevo u Cirkovljanu

15. 8. Proštenje u Svetoj Mariji

16. 8. Proslava svetkovine sv. Roka u Čehovcu

22. 8. Rokovo u Čehovcu

26. 8. Malo proštenje u Čehovcu

29. 8. Proslava proštenja Marije Kraljice u Donjem Pustakovcu

2027.

RUJAN

26. 9. Svečana proslava 70. obljetnice Župnoga mješovitog zbora *Credo* (7. točka jubileja *Predaja*)

PRILOG 1

Župna kateheza i odgoj u vjeri u *Godini izvora*

KOD+ Kateheza i odgoj

Pastoralna godina 2026./2027., koju Župa svetog Jurja mučenika u Svetom Jurju u Trnju želi živjeti kao *Godinu izvora*, u području kateheze ne polazi od potrebe za stvaranjem još jednoga programa, skupine ili niza događaja. Nakon dviju pastoralnih godina tijekom kojih su u župi pokrenuti i obnovljeni različiti oblici pastoralnoga djelovanja, novi korak treba biti usmjeren prema njihovoj stabilnosti, međusobnoj povezanosti i dubljem ukorjenjivanju u život župne zajednice. *Godina izvora* zato u području kateheze prije svega postavlja pitanje iz čega naš odgoj u vjeri proizlazi, kamo vodi i što ostaje nakon što dijete primi sakrament za koji se pripravlja.

U prethodnom pastoralnom planu već je učinjen važan pomak osnivanjem živoga kruga KOD+ (Kateheza i odgoj). Kateheza je pritom shvaćena šire od neposredne pripreme za sakramente: kao put rasta u vjeri koji povezuje djecu i mlade s liturgijom, molitvom, zajedništvom, radionicama, karitativnim djelovanjem i životom obitelji, uz stvarnu suradnju kateheta, roditelja i drugih župnih suradnika. *Godina izvora* treba učiniti sljedeći korak: KOD+ ne treba dobivati novi naziv niti biti zamijenjen nekim novim pastoralnim modelom, nego treba postupno postati stabilni nositelj katehetskoga i odgojnoga života župe.

Dosadašnja župna kateheza najjasniji je kontinuitet imala u pripravi za prvu svetu pričest i sakrament potvrde. To treba sačuvati. Istodobno se pokazuje pastoralna praznina koja nastaje nakon prve pričesti: djeca nekoliko godina uglavnom nemaju redovit oblik župnoga katehetskog života, sve dok se ponovno ne uključe u neposrednu pripravu za potvrdu. Upravo toj skupini, od četvrtoga do sedmoga razreda, *Godina izvora* treba ponuditi jednostavan, održiv i kvalitetan oblik pripadnosti župi. Ne još jedan školski sat vjeronauka, nego iskustvo Crkve.

Temeljna vizija župne kateheze stoga je stvaranje kontinuiranoga puta. Dijete u pripravi za prvu pričest treba otkrivati župu kao zajednicu kojoj pripada i euharistiju kao trajni izvor svojega kršćanskog života. Nakon prve pričesti treba imati mjesto na koje se može vratiti i prije nego što započne pripravu za potvrdu. Krizmanik treba postupno prijeći od pitanja što mora naučiti za sakrament prema pitanju što znači osobno ispovijedati vjeru, pripadati Crkvi i u njoj prihvatiti

vlastito mjesto i odgovornost. Nakon potvrde treba mu ponuditi mogućnost da više ne bude samo primatelj pastoralne skrbi, nego postupno postane suradnik i služitelj.

Crkveno i katehetsko utemeljenje

Ovakav smjer nije lokalna pastoralna improvizacija, nego se nalazi u izravnom kontinuitetu s važnim katehetskim i pastoralnim dokumentima Crkve. Za oblikovanje župne kateheze u *Godini izvora* posebno se uzimaju u obzir:

- **Hrvatska biskupska konferencija, *Da vaša radost bude potpuna. Kateheza i rast u vjeri u današnjim okolnostima*** – dokument snažno reafirmira župnu zajednicu kao subjekt i mjesto kateheze, odgovornost cijele crkvene zajednice za odgoj u vjeri te potrebu ponovnoga povezivanja obitelji, školskoga vjeronauka i župne kateheze. Posebno je važno što katehezu ne svodi na sakramentalnu pripravu, već je promatra kao trajan proces rasta u vjeri.⁶
- **Papinsko vijeće za promicanje nove evangelizacije, *Direktorij za katehezu (2020.)*** – naglašava kerigmatsku i mistagošku narav kateheze: ona treba voditi prema susretu s Kristom, uvođenju u otajstvo vjere, životu zajednice, molitvi, liturgiji i kršćanskom svjedočenju. Katehetski proces zato nije samo prijenos znanja, iako ozbiljno poznavanje vjere ostaje njegov neizostavan dio.⁷
- **Papa Franjo, *Antiquum ministerium (2021.)*** – ponovno ističe drevnost i važnost službe katehete te pokazuje da odgoj u vjeri nije rezerviran samo za zaređene službenike. Laici koji posjeduju potrebnu vjeru, zrelost, znanje i pastoralnu sposobnost stvarno sudjeluju u izgradnji Crkve. Za KOD+ je osobito važna misao da autentična kateheza uključuje i zajedništvo života, a ne samo prenošenje sadržaja.⁸
- **Kongregacija za kler, *Pastoralno obraćenje župne zajednice u službi evangelizacijskoga poslanja Crkve (2020.)*** – za naš je pastoral možda najvažniji dokument širega okvira. Župu opisuje kao zajednicu okupljenu oko stola Riječi i Euharistije, kao *kuću među kućama* i *zajednicu zajednica*. Upozorava na opasnost pretjerane organizacije događaja i struktura koje služe vlastitom održavanju, a ne evangelizaciji, te traži stvarnu suodgovornost svećenika i laika prema njihovim različitim karizmama. Posebno naglašava potrebu dugoročnih odnosa, pripadnosti, praćenja ljudi te prijelaza od održavanja postojećega prema misijskom pastoralu.⁹

Upravo posljednji dokument daje i važan kriterij za naše žive krugove. Njihova vrijednost nije u tome da svaki krug mora organizirati određeni broj događaja, nego u tome da stvarni ljudi prema svojim darovima preuzimaju dio odgovornosti za jedno područje života župe. KOD+, LUX+,

⁶ HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA, *Da vaša radost bude potpuna. Kateheza i rast u vjeri u današnjim okolnostima*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2018.

⁷ PAPINSKO VIJEĆE ZA PROMICANJE NOVE EVANGELIZACIJE, *Direttorio per la catechesi*, Libreria Editrice Vaticana, Città del Vaticano 2020.

⁸ PAPA FRANJO, *Antiquum ministerium*. Apostolsko pismo u obliku motuproprija kojim se uspostavlja služba katehete, 10. svibnja 2021.

⁹ KONGREGACIJA ZA KLER, *Pastoralno obraćenje župne zajednice u službi evangelizacijskog poslanja Crkve*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 2021.

CARITAS+, HOSPITIUM+, CREATIO+ i CULTURA+ zato se u *Godini izvora* ne napuštaju niti zamjenjuju novim imenima. Njih treba postupno učiniti onim zbog čega su osnovani: mrežom suodgovornosti unutar jedne župne zajednice. Prošlogodišnji plan upravo je predvidio da se različiti krugovi razvijaju prema pojedinim područjima pastoralnoga života.

KOD+ kao nositelj katehetskoga života župe

KOD+ se ne razumije prvenstveno kao skupina djece, nego kao zajedništvo onih koji preuzimaju odgovornost za katehezu i odgoj u vjeri. Njegovu jezgru čine župnik, vjeroučitelji i katehete, kantor te, prema potrebi i mogućnostima, drugi župni suradnici i mladi pomagači. Svaki od njih doprinosi prema vlastitoj službi i sposobnostima. Time se ne umanjuje odgovornost župnika za katehetsko poslanje župe. Naprotiv, ona se ostvaruje na crkveno zdraviji način: župnik usmjerava, povezuje, razlučuje, prati i osobno sudjeluje ondje gdje njegova svećenička služba ima posebno značenje, dok vjeroučitelji, kantor i drugi suradnici preuzimaju odgovornosti koje pripadaju njihovim karizmama i kompetencijama.

U *Godini izvora* KOD+ osobito povezuje pripravu prvopričesnika, pripravu krizmanika, katehetsko-pastoralne susrete djece između prve pričesti i krizme te liturgijsko-glazbeni odgoj djece. Uz to prati i roditelje, surađuje s drugim živim krugovima te postupno traži načine uključivanja mladih nakon potvrde. Time se ne stvaraju nove paralelne skupine, nego se postojeći sadržaji okupljaju unutar jednoga trajnog katehetskog poslanja.

Priprava za prvu svetu pričest

Redovita priprava prvopričesnika nastavlja se prema priručniku koji se već koristi u župi. Nema razloga stvarati novi paralelni program jer sadržaj postojećega priručnika već ima dobru unutarnju logiku. Prva cjelina, *Dio sam velike Božje obitelji*, vodi dijete od njegove župne zajednice i župne crkve prema razumijevanju Crkve kao Božje obitelji, susretu s Isusom, molitvi te iskustvu ljudskoga odgovora Bogu. Druga cjelina, *Susresti Očovo praštanje*, postupno uvodi u ljubav prema Bogu i bližnjemu, iskustvo grijeha, Božje milosrđe, sakrament pomirenja i ispit savjesti. Treća cjelina, *Susresti Isusa u euharistiji*, povezuje nedjelju kao Dan Gospodnji, Posljednju večeru, strukturu svete mise i djetetovo mjesto u Crkvi. Priručnik sadrži i teme koje prate liturgijsku godinu: Mariju, Sve svete i Dušni dan, došašće, Božić, korizmu, Cvjetnicu i Vazmeno trodnevlje.

Godina izvora ne mijenja taj sadržaj, već ga premješta iz logike učionice u logiku žive zajednice. Tema *Moja župna zajednica* ne treba ostati samo razgovor o tome što je župa. Djeca trebaju upoznati vlastitu crkvu, krstionicu, oltar, ambon, svetohranište i ljude koji u zajednici služe. Kada se govori o nedjelji, sadržaj treba povezati s njihovim stvarnim sudjelovanjem na nedjeljnoj Euharistiji. Kada se obrađuju dijelovi mise, dio kateheze treba održati u crkvi. Kada se govori o pomirenju, kateheza treba voditi prema stvarnom iskustvu sakramenta, a kada se govori o euharistiji, prema razumijevanju da prva pričest nije jedan svečani datum, nego početak redovitoga pristupanja Gospodnjem stolu.

Teme iz cjeline koja prati liturgijsku godinu ne treba ostavljati za kraj priručnika. Treba ih obrađivati upravo u vremenu koje Crkva slavi. O Svima svetima i pokojnicima govori se početkom studenoga, o došašću u došašću, o Božiću prije božićnih blagdana, a o korizmi i Vazmenom trodnevlju u korizmenom vremenu. Tako dijete ne uči liturgijsku godinu kao shemu, nego postupno uči živjeti unutar nje.

Posebnu pozornost treba posvetiti završetku priprave. Kateheza ne bi trebala prestati onoga trenutka kada je prva pričest proslavljena. Nakon slavlja potrebno je održati barem jedan mistagoški susret na kojemu će se djeca vratiti onome što su doživjela i primila. Pitanje više neće glasiti: *Jesmo li završili pripravu?*, nego: *Što sada znači živjeti od euharistije?* Taj mali pomak snažno mijenja cijelu poruku koju šaljemo djeci i roditeljima.

Priprava za sakrament potvrde

I priprava krizmanika nastavlja se prema priručniku koji se već koristi u župi. Njegov sadržaj osobito je prikladan za *Godinu izvora*. Cjelina *Bog – svijet – ja* polazi od vjere kao dara i odgovornosti, želje za rastom u vjeri, župne zajednice, odnosa s Bogom te iskustva krivnje, grijeha i pomirenja. Cjelina *Postao sam članom Crkve* produbljuje Crkvu kao djelo Duha Svetoga, ispovijest vjere, Euharistiju kao izvor života Crkve, Sveto pismo, osobu Isusa Krista i Duha Svetoga. Cjelina *Vođeni Duhom Svetim* uvodi u sakramente, potvrdu, njezino slavlje, pomirenje, vlastito mjesto u Crkvi i životni poziv. Priručnik također prati ključne trenutke liturgijske godine.

Kod krizmanika *Godina izvora* treba osobito naglasiti prijelaz od pouke prema osobnom pitanju. Tema *Na putu vjere nisam sam – moja župna zajednica* treba ih dovesti pred stvarne ljude i službe njihove župe. Trebaju upoznati čemu služe živi krugovi, tko su čitači, ministranti, pjevači, članovi Caritasa i drugi ljudi koji zajednicu nose. Tema *Euharistija – izvor života Crkve* treba biti jedna od ključnih kateheza cijele priprave. Tema o Svetom pismu prirodno otvara pitanje izvora Riječi, a tema o Duhu Svetome pokazuje da život Crkve ne izvire iz organizacijske sposobnosti, nego iz Božjega dara.

Posebnu težinu trebaju imati posljednje dvije teme, *Moje mjesto u Crkvi* i *Bog me poziva na...* One ne smiju ostati apstraktan završetak priručnika. Krizmanik treba biti ozbiljno suočen s pitanjem postoji li nešto što može preuzeti u vlastitoj župnoj zajednici i prema čemu ga Bog poziva u životu. Govor o pozivu pritom ne treba svesti samo na svećeništvo i redovništvo, niti ta zvanja prešutjeti. Treba govoriti o cjelini kršćanskoga života: braku i obitelji, svećeništvu i posvećenom životu, zanimanju, radu, služenju, darovima i odgovornosti pred Bogom.

Ni priprava za potvrdu ne bi trebala završiti samim slavljem sakramenta. Ako datum potvrde dopušta, kateheza se nastavlja i nakon nje barem jednim ili dvama susretima. Time se jasno pokazuje da potvrda nije svečani oproštaj od župe. Ona je sakrament osnaženja za kršćanski život i poslanje.

Nedjeljna euharistija i karton *Na izvoru*

Jedan od najočitijih problema sakramentalne priprave nastaje kada dijete redovito pohađa katehezu, a istodobno vrlo rijetko sudjeluje na nedjeljnoj misi. *Godina izvora* taj raskorak ne smije ignorirati. Osobito je to teško opravdati kada prvopričesnički priručnik sadrži temu *Nedjelja – dan Gospodnji*, a krizmanički izričito govori o *Euharistiji – izvoru života Crkve*.

Zato se predlaže uvođenje jednostavnoga kartona pod nazivom *Na izvoru – moj put priprave*, kojim bi se pratilo sudjelovanje prvopričesnika i krizmanika na nedjeljnim i zapovjedanim blagdanskim misama. Karton se ne smije pretvoriti u bodovnu knjižicu. Ne određuje se broj štambilja kojim se *zaslužuje* sakrament, ne stvaraju se javne usporedbe, niti se djecu nagrađuje za

broj prisutnosti. Svrha je mnogo jednostavnija: pomoći djetetu i roditeljima u stvaranju nedjeljnoga ritma te omogućiti kateheti i župniku da na vrijeme prepoznaju kada priprava postoji samo formalno, a stvarne povezanosti s euharistijskom zajednicom gotovo nema.

Bolest, putovanje ili pojedinačni izostanak nisu razlog za disciplinsko postupanje. Sudjelovanje na misi u drugoj župi jednako je sudjelovanje u euharistiji. Zaboravljeni karton ne smije postati drama pred vratima crkve. Ako se, međutim, nakon duljega vremena pokaže da dijete gotovo ne dolazi na nedjeljnu misu, tada se ne kažnjava dijete, već se razgovara s roditeljima. Karton tako postaje sredstvo pastoralnoga praćenja, a ne nadzora.

KOD+ susreti djece nakon prve pričesti

Najvažniji novi katehetski korak *Godine izvora* odnosi se na djecu od četvrtoga do sedmoga razreda. Njima se od listopada do svibnja predlaže jedan KOD+ susret mjesečno, po mogućnosti subotom, u trajanju od približno sat i pol.

Ti susreti ne trebaju biti novi školski vjeronauk. Ne uvodi se novi priručnik, ne daje se domaća zadaća i ne stvara se novi obvezni sustav evidentiranja. Njihova je svrha ponuditi ono što tjedna nastava teško može pružiti: iskustvo župne zajednice, zajedničku molitvu, upoznavanje liturgije, pjesmu, kreativni rad, služenje i druženje.

Svaki bi susret imao prepoznatljivu unutarnju dinamiku. Početak bi donosio kratku katehetsku ili biblijsku temu, nakon koje bi slijedio iskustveni dio – radionica, razgovor, igra, istraživanje crkvenoga prostora, karitativna gesta ili neki drugi prikladan sadržaj. Dio vremena redovito bi se posvećivao liturgijskom pjevanju s kantorom, a završetak bi bio kratka zajednička molitva u crkvi. Takav stalni ritam daje susretima identitet, a istodobno svakom voditelju ostavlja dovoljno prostora za kreativnost.

Prvi susret u listopadu bio bi vezan uz krsni izvor i pripadnost. Djeca bi otkrivala značenje vlastitoga krštenja, krsnoga imena, vode, svijeće i drugih znakova te upoznala krstionicu kao mjesto na kojemu započinje sakramentalni život kršćanina.

Studeni bi u godini 70. obljetnice zbora prirodno bio posvećen pjesmi koju smo primili. Uoči svete Cecilije djeca bi upoznala zašto Crkva pjeva, čemu služi zbor i zašto liturgijsko pjevanje nije nastup. Kantor bi mogao pokazati dio glazbene povijesti župe, stare fotografije ili notne zapise te započeti ozbiljniji rad s djecom koja žele pjevati.

Prosinac bi bio susret s izvorom Riječi. Djeca bi praktično učila služiti se Svetim pismom, pronaći tekst, razlikovati poglavlja i retke te kroz vrlo jednostavan oblik molitvenoga čitanja otkriti da Biblija nije samo knjiga iz koje nešto učimo, nego Riječ koju Crkva sluša.

Nakon blagoslova obitelji u siječnju tema bi postala izvor u našoj kući. Govorilo bi se o križu, Bibliji, blagoslovljenoj vodi, obiteljskoj molitvi i načinima na koje vjera može živjeti u sasvim običnoj obitelji. Pritom treba izbjegavati stvaranje osjećaja manje vrijednosti kod djece čije obitelji nemaju razvijene pobožne navike. Cilj nije idealizirati obitelj, već pokazati da i jedan mali korak može otvoriti prostor Bogu.

Veljački susret bio bi posvećen pitanju zašto idemo na misu. Velik dio susreta odvijao bi se neposredno u crkvi. Djeca bi upoznivala oltar, ambon, sedes, svetohranište, liturgijsko ruho i posuđe te kroz pitanja otkrivala zašto u liturgiji stojimo, sjedimo, klečimo, slušamo, odgovaramo i pjevamo.

Korizmeni susret bio bi posvećen izvoru milosrđa. Tema savjesti, krivnje, oprosta i pomirenja povezala bi se s jednom malom konkretnom gestom u suradnji s CARITAS+. Time djeca iskustveno otkrivaju da obraćenje nije samo osjećaj u srcu, već mijenja odnos prema drugome.

Vazmeni susret održao bi se nakon Uskrsa i imao izrazito mistagoški karakter. Djeca bi se vratila znakovima Vazmenoga bdjenja koje su prethodno gledala: vazmenoj svijeći, vodi, svjetlu i obnovi krsnih obećanja. Umjesto da ih samo unaprijed poučavamo što će se dogoditi, nakon proslavljenoga otajstva pomogli bismo im razumjeti ono u čemu su sudjelovala.

Završni svibanjski susret okupio bi cijelu godinu pod riječima psalma *Svi su izvori moji u tebi*. Ne bi bio završni ispit niti *diploma*. Djeca bi se osvrnula na ono što su doživjela, izrekla što im je bilo važno i pokušala odgovoriti na pitanje gdje se dalje vide u životu svoje župe.

Liturgijsko pjevanje djece i 70. obljetnica župnoga zbora

Sedamdeseta obljetnica župnoga zbora pruža rijetku priliku da se jubilej ne svede na komemoraciju prošlosti. Najvrjedniji plod obljetnice bio bi da upravo tijekom te godine nova generacija djece počne otkrivati liturgijsku pjesmu.

Budući da je kantor već uključen u KOD+, nije potrebno osnivati novu paralelnu strukturu. U okviru mjesečnih KOD+ susreta predviđa se redoviti glazbeni dio, tijekom kojega bi djeca postupno usvajala malen, ali kvalitetan liturgijski repertoar. Cilj nije naučiti velik broj pjesama, već nekoliko pjesama pojedinih liturgijskih vremena, jedan jednostavan i dostojanstven misni ordinarij ili njegove prikladne dijelove te jednu ili dvije marijanske pjesme. Bolje je osam napjeva koje djeca stvarno znaju i razumiju gdje pripadaju, nego dvadesetak pjesama naučenih samo za jedan nastup.

Tijekom jubilarne godine iz te skupine može se postupno oblikovati prigodni dječji zbor. Djeca ne trebaju pjevati svake nedjelje. Nekoliko pažljivo izabranih slavlja dovoljno je da dobiju iskustvo služenja liturgiji, a da se cijela inicijativa ne pretvori u novu tjednu obvezu. Prirodne prigode mogu biti došašće, jedno korizmeno ili vazmeno slavlje, eventualno Marijini obroci te glavno jubilarno slavlje zbora.

Posebno snažan znak na završnom jubileju bila bi pjesma u kojoj bi se povezali sadašnji članovi zbora, nekadašnji pjevači i djeca. Takav trenutak teološki govori mnogo više od dugoga govora o tradiciji: pokazuje da zajednica primljeni dar ne čuva kao muzejski predmet, nego ga predaje dalje. Ako se nakon jubilarne godine oblikuje skupina djece koja želi nastaviti pjevati, tek tada prigodni zbor prirodno prerasta u trajniji dječji zbor.

Roditelji kao dionici katehetskoga puta

Sakramentalna priprava neće biti potpuna ako roditelje susrećemo samo radi termina, odjeće, fotografiranja i organizacijskih uputa. S druge strane, nije realno roditeljima dodavati velik broj novih obveznih susreta. Zato se predlažu tri sadržajno jaka susreta tijekom godine.

Prvi susret održao bi se na početku priprave u listopadu. Uz nužne organizacijske informacije roditeljima treba jasno objasniti što Crkva podrazumijeva pod sakramentalnom pripravom, zašto nedjeljna Euharistija pripada samoj srži toga procesa, koja je svrha kartona *Na izvoru* te kakvu ulogu imaju roditelji. Temeljna poruka mora biti jednostavna: dijete se ne pripravlja samo za jedan svečani dan.

Drugi susret tijekom zime trebao bi biti potpuno oslobođen organizacijskih tema. Roditeljima treba ponuditi sadržaj koji se tiče njihove stvarnosti. Tema poput *Kako prenositi vjeru djetetu kada ni sami nemamo sve odgovore?* ili *Što kada moje dijete više ne želi u crkvu?* ima daleko veću pastoralnu vrijednost od još jednoga predavanja o tome što roditelj *mora*.

Treći susret bio bi zajednička korizmena duhovna obnova roditelja prvopričesnika i krizmanika, s Riječju Božjom, nagovorom, vremenom tišine, mogućnošću ispovijedi i euharistijom. Time roditeljima pokazujemo da ih župa ne promatra samo kao pratnju djece, nego kao odrasle vjernike kojima također treba naviještati Krista i pružiti prostor za rast.

Kateheza i stvarno mjesto djece u župi

Jedan od kriterija uspješnosti kateheze mora biti stvarno iskustvo pripadnosti. Djeci treba tijekom godine otvoriti mogućnost da prema dobi, sposobnostima i interesima upoznaju ministriranje, čitanje, liturgijsko pjevanje, molitvu vjernika, križni put, listopadske i svibanjske pobožnosti, karitativno djelovanje, proštenja, procesije, Vazmeno trodnevlje i druge oblike župnoga života.

Nije cilj da svako dijete sudjeluje u svemu. Upravo bi to ponovno proizvelo pastoralnu preopterećenost. Cilj je da dijete postupno može odgovoriti na jednostavno pitanje: gdje je moje mjesto u ovoj zajednici?

Kod krizmanika je to osobito važno. Umjesto da se odmah nakon potvrde osniva nova formalna skupina mladih bez stvarne jezgre, zainteresirane mlade može se pozvati da počnu pomagati na KOD+ susretima. Mogu pomagati u radionicama, igrama, pripremi prostora, glazbi, tehničkim poslovima i radu s mlađom djecom. Tako se događa prijelaz od primanja prema služenju. Ako iz toga tijekom vremena nastane skupina mladih koja se želi redovito okupljati, zajednica mladih nastat će iz stvarnoga života i odnosa, a ne samo zato što je navedena u pastoralnom planu.

Suodgovornost vjeroučitelja, kantora i župnika

Godina izvora može biti važan trenutak i za drugačije razumijevanje mjesta vjeroučitelja u župi. Vjeroučitelj nije samo osoba koja predaje vjeronauk u školi i povremeno pomaže župniku. Njegovo znanje, pedagoško iskustvo i crkvena služba dragocjen su dar cijeloj zajednici. To, naravno, ne znači da svaki vjeroučitelj mora preuzeti jednaku količinu rada niti da treba zanemariti obiteljske, profesionalne i druge stvarne okolnosti. Suodgovornost ne znači da svi rade sve, već da svatko prema svojim darovima i mogućnostima preuzme dio zajedničkoga poslanja.

U skladu s tim načelom, vjeroučiteljice Valerija Štampar i Marinela Miklaužić tijekom jesenskoga dijela pastoralne godine zajednički će pripremiti i voditi tri katehetsko-kreativne radionice: izradu jaslica za djecu prvoga i drugoga razreda, izradu čizmica za svetoga Nikolu za djecu trećega, četvrtoga i petoga razreda te pripremu božićne slamice za učenike šestoga, sedmoga i osmoga razreda. Radionice će se održavati tijekom studenoga i prosinca, prema mogućnostima voditeljica. Ostale KOD+ susrete i radionice potrebno je rasporediti među drugim vjeroučiteljima i župnim suradnicima kako bi odgovornost bila stvarno podijeljena i kako bi svatko mogao pridonijeti prema svojim darovima i mogućnostima.

Valerija Štampar nastaviti će sudjelovati i u već ustaljenim katehetskim i liturgijsko-pastoralnim sadržajima: *Zazivu Duha Svetoga*, *Danima kruha*, listopadskoj pobožnosti u Donjem Pustakovcu, predstavljanju prvopričesnika, križnom putu koji predvode vjeroučenici, neposrednoj pripremi za Prvu svetu pričest te misi zahvalnici na završetku školske godine. Predrag Brezničar nastaviti će voditi pripremu krizmanika, uključujući pripremu predstavljanja krizmanika te njihovu neposrednu pripremu za slavlje sakramenta potvrde, u suradnji i dogovoru sa župnikom.

Mjesečni susreti KOD+ za djecu između prve pričesti i potvrde nisu zadaća jednoga vjeroučitelja. Njih treba raspoređivati među članovima KOD+ i drugim prikladnim suradnicima prema temi susreta, njihovim kompetencijama i stvarnim mogućnostima. Tako pojedinačni suradnik nije nepotrebno opterećen, a djeca susreću različite ljude i darove koji zajedno čine život župne zajednice.

Kantor unutar KOD+ preuzima liturgijsko-glazbenu dimenziju. Njegov zadatak nije samo naučiti djecu melodiju, već ih postupno odgajati za razumijevanje mjesta pjesme u liturgiji. U godini sedamdesete obljetnice zbora *Credo* ta služba dobiva i posebnu međugeneracijsku dimenziju: pjesma koju je jedna generacija primila i čuvala treba biti predana sljedećoj.

Župnik zadržava odgovornost za cjelinu katehetskoga poslanja, njegovo teološko i pastoralno usmjerenje, sakramentalne i mistagoške naglaske te koordinaciju suradnika. Njegova zadaća nije osobno izvesti svaki susret i svaku radionicu. Upravo suprotno, jedan od znakova zdrave župne zajednice jest sposobnost prepoznavanja, povezivanja i usmjeravanja darova koje Bog daje različitim članovima zajednice. Takva raspodjela odgovornosti ne umanjuje službu župnika, već omogućuje da se ona ostvaruje u stvarnoj crkvenoj suodgovornosti.

Povezanost KOD+ s drugim živim krugovima

KOD+ tijekom *Godine izvora* ne djeluje kao izolirana katehetska jedinica. Njegov rad treba pokazati smisao cijeloga modela živih krugova. Kada djeca upoznaju liturgijske službe ili ministriranje, KOD+ prirodno surađuje s LUX+. Kada se korizmeni susret pretvori u konkretno djelo ljubavi, povezuje se s CARITAS+. Sedamdeseta obljetnica zbora povezuje KOD+ s CULTURA+, dok CREATIO+ može povremeno ponuditi iskustvene sadržaje povezane sa stvorenim svijetom, zemljom i brigom za zajednički prostor. HOSPITIUM+ može pomoći da katehetska zajednica postane otvorena i za dijete ili obitelj koja tek dolazi u župu.

Takva suradnja čuva žive krugove od dvije krajnosti. S jedne strane, oni ne ostaju samo nazivi iz pastoralnoga dokumenta. S druge, ne moraju svaki mjesec održavati vlastiti sastanak i proizvoditi

zasebne događaje. Živi su onda kada postoje ljudi koji prepoznaju svoje područje odgovornosti i kada njihove karizme služe cjelini.

Praćenje i evaluacija

KOD+ treba tijekom godine barem nekoliko puta zastati i provjeriti što se stvarno događa. Početni susret u rujnu služi podjeli odgovornosti i konačnom oblikovanju programa. U siječnju je potrebno napraviti kratku, iskrenu međuevaluaciju: dolaze li djeca na mjesečne susrete, vraćaju li se, kako funkcionira sakramentalna kateheza, je li karton *Na izvoru* postao pomoć ili nepotrebno administrativno opterećenje, kako reagiraju roditelji te nose li suradnici preuzete odgovornosti. Završno razlučivanje u svibnju ili lipnju treba odgovoriti na najvažnije pitanje: što od svega uvedenog zaslužuje ostati i sljedeće godine.

Ne treba ponovno stvarati opsežan sustav brojčanih pokazatelja. Ipak, ne smijemo se zadovoljiti samo dojmom. Treba znati koliko su susreti stvarno održani, vraćaju li se ista djeca, postoji li jezgra zainteresirana za pjevanje, jesu li roditeljski susreti ostvareni, jesu li vjeroučitelji preuzeli stvarnu odgovornost te postoji li nakon potvrde makar nekoliko mladih spremnih prijeći iz uloge sudionika u ulogu pomagača.

Konačni kriterij ipak nije broj aktivnosti. On glasi: je li dijete nakon ove pastoralne godine dublje povezano s Kristom, nedjeljnom Euharistijom i konkretnom župnom zajednicom nego prije nje?

Zaključak

Godina izvora u području kateheze neće biti uspješna zato što smo uz postojeću katehezu dodali još nekoliko događaja niti zato što smo riječ *izvor* stavili u nazive susreta. Njezin će se smisao pokazati ako župna kateheza postane više nalik putu, a manje nizu priprema za pojedine sakramentalne datume.

Prvopričesnik treba otkriti da Krist kojega prvi put prima želi ostati hrana njegova života. Krizmanik treba razumjeti da Duh Sveti ne potvrđuje njegov odlazak iz zajednice, već ga osposobljava za život i poslanje u njoj. Dijete između ta dva sakramenta treba znati da za njega u župi postoji mjesto i kada se ne pripravlja ni za jedan sakrament. Roditelj treba iskusiti da Crkva želi pratiti i njegovu vjeru. Vjeroučitelj treba moći svoje znanje i dar staviti u službu zajednice. Kantor treba novu generaciju uvesti u pjesmu kojom je župa desetljećima slavila Boga. Župnik treba sve te darove povezivati i čuvati njihov zajednički smjer. Ako se to dogodi, KOD+ neće biti jedan od projekata *Godine izvora*. Postat će jedan od njezinih trajnih plodova: zajednica koja djeci ne govori samo o Izvoru, već ih vodi k njemu.

Svi su izvori moji u tebi.

Sveti Juraj u Trnju, 1. rujna 2026.

Članovi živoga kruga župne zajednice KOD+:

vlč. dr. sc. Silvio Koščak, župnik
Predrag Brezničar, vjeroučitelj
Ivan Dominik, vjeroučitelj
Nenad Glavak, kantor

Martina Kivač, vjeroučiteljica
Marinela Miklaužić, vjeroučiteljica
Valerija Štampar, vjeroučiteljica

USVAJANJE PASTORALNOGA PLANA

Župno pastoralno vijeće Župe svetoga Jurja mučenika u Svetom Jurju u Trnju, na 12. sjednici održanoj 16. rujna 2026. godine, nakon predstavljanja, razmatranja i zajedničkoga pastoralnog razlučivanja prihvatilo je *Pastoralni plan i program za pastoralnu godinu 2026./2027. – Godinu izvora* kao temeljno pastoralno usmjerenje župne zajednice.

Župno pastoralno vijeće istodobno prihvaća temeljna pastoralna i katehetska usmjerenja zasebnoga dokumenta *Župna kateheza i odgoj u vjeri u Godini izvora*, koji je donio živi krug župne zajednice KOD+, a koji detaljnije uređuje područje župne kateheze, pripreve za sakramente i katehetskoga praćenja djece i obitelji.

Pastoralni plan nije zamišljen kao zatvoren popis obveza, nego kao zajednički smjer djelovanja. Njegova se provedba povjerava cijeloj župnoj zajednici, prema službama, karizmama, mogućnostima i odgovornostima pojedinih članova, pod pastoralnim vodstvom župnika i u crkvenom zajedništvu s Varaždinskom biskupijom.

U Svetom Jurju u Trnju, 16. rujna 2026.

Članovi Župnog pastoralnog vijeća

vlč. dr. sc. Silvio Koščak, župnik

Martina Kivač, tajnica i zapisničarka Župnog pastoralnog vijeća

Marinela Miklaužić

Predrag Brezničar

Nenad Glavak

Ivan Sinković

Ana Požgaj

Agneza Mihac

Mihaela Halić

Radojka Kramar

Bojan Kolarić

Anđelko Bukal

Željko Matić

Ivan Čavlek

Danijel Miklaužić

Božidar Fajić